

SINDIKALNI

LIST

*hrvatskih službenika
i namještenika*

godina XV. srpanj 2010. broj 55

ISSN 1331 1 1379

Potpisan sporazum između Vlade
i sindikata državnih službi

Sučeljavanja

Vatrogasci
i dalje u
smjenama
od 12 sati

DVA POGLEDA NA IZMJENE
ZAKONA O RADU

Naši aktivisti u akciji
“REFERENDUM”

POGLED U BUDUĆNOST

Referendum kao odgovor na svakodnevnu jadikovku

Piše: Siniša Kuhar

Sindikati su napokon uspjeli zajedno osmisliti i provesti akciju koja je, razjedinjenu i brojnim sindikalnim središnjicama i liderskim apetitima nagriženu sindikalnu scenu, barem na trenutak pretvorila u jedinstven interesni prostor, a sindikate sposobnima uzdrmati čak i političke strukture, koje su dosad imale monopol na upravljanje našim životima.

Akcija prikupljanja potpisa za provedbu referendumu o izmjenama Zakona o radu i prikupljenih gotovo 820 000 potpisa građana postali su kapital u rukama sindikata o kojem su do jučer mogli samo sanjati.

No, veliku šansu i povjerenje građana dano sindikatima kako bi nešto promijenili u društvu u kojem male ljudi nitko ništa ne pita nipošto se ne smije propustiti i dati za pravo onima koji kažu „ma svi ste vi isti“.

Iako se između političke vlasti i sindikata koji su vodili akciju prikupljanja potpisa javno vodila polemika oko toga jesu li građani znali što potpisuju, s velikom se sigurnošću može reći kako je svatko od nas, uključujući i pisca ovih redaka, imao i sasvim svoje, osobne razloge zbog kojih je potpisao peticiju.

Ti razlozi sigurno nisu uvijek bili jednoznačni s porukama organizatora prikupljanja potpisa, ali su tim više vrijedni, jer predstavljaju svojevrstan socijalni pakt građana i sindikata protiv načina na koji političke strukture svakoga dana izlaz iz krize

U vrijeme održavanja olimpijade u dalekoj prošlosti prestajali su ratovi, ali treba li u doba akcije s ciljem zaštite kolektivnih ugovora prestati pregovarati?

Gradani i članovi sindikata pokazali su kako dobar politički potez u pravi trenutak može rezultirati akcijom čiji rezultati nadilaze i najoptimističnija očekivanja

raže u dalnjem obespravljanju
radnika, ali ne i jačanju društvene
odgovornosti poslodavaca i kontrole
kapitala.

U akciju „referendum“ SDLSN i njegovi članovi uključili su se kao dio zajedničke sindikalne scene - organizacijski, i kao građani - njezinim potpisivanjem.

Naši sindikalni povjerenici i aktivisti u Splitu, Gospiću, Slavonskom Brodu, Zagrebu, Varaždinu i cijeloj Hrvatskoj postali su dio zajedničke akcije prikupljanja potpisa za zaustavljanje daljnje erozije radničkih

prava, koja ovaj puta nije prijetila
sitnim potkradanjem i ukidanjem
pojedinačnih prava, kao dosad, već
u paketu - urušavanjem sustava ko-
lektivnog pregovaranja i kolektivnih
ugovora sa svim ugovorenim pravi-
ma.

No, paralelno s bezrezervnom podrškom referendumu SDLSN i drugi sindikati nisu zaboravili svoju osnovnu zadaću - pregovore u dobroj vjeri s poslodavcima na svim razinama od općine do Vlade u cilju

I upravo je ovo opredjeljenje našeg sindikata da i u vrijeme prikup-
anja, od općine do vlasti, u cilju
čuvanja postojećih kolektivnih ugo-
vora.

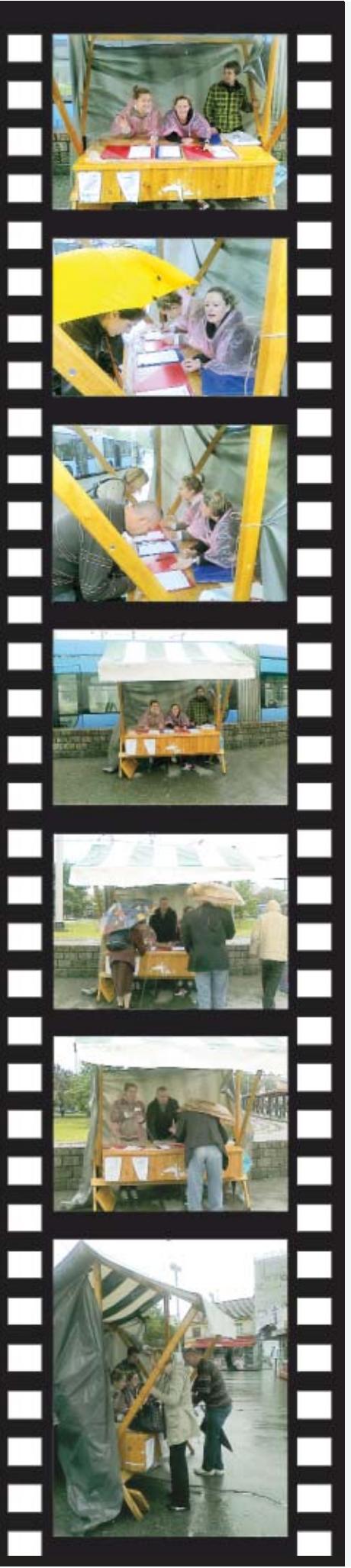
anja potpisa za referendum ne za-
emari temeljni razlog svog postoja-
a - kolektivno pregovaranje, posta-
kamenom smutnje i predmetom
kritika izvan i u samom sindikatu.

Čelnici nekih sindikalnih središnji-
a dočekali su na nož potpisivanje
porazuma i dodatka kolektivnom
govoru između Vlade i sindikata
žavnih službi, iako su cijelo vrije-
će trajanja akcije vođeni kolektivni
negocijatori na razini lokalne samou-
prave, javnih poduzeća i privatnog
sektora i potpisivani kolektivni govo-

SDLSN ove dokumente nije potpisao kad i većina sindikata državnih užbi, jer je njegovo Glavno povjereništvo donijelo odluku kako za vrijeme provedbe zajedničke sindikalne akcije prikupljanja potpisa ne bi bilo dobro potpisati kolektivni ugovor samo s jednim poslodavcem - udom RH.

Tako u ovom broju možete pročiti tko je sve, uključujući SDLSN, i sime pregovarao i potpisao kolektivne ugovore za vrijeme prikupljanja potpisa za referendum.

Glavno je povjereništvo po isteku
vrijednosti ugovora, ali i smanjenje
članova sindikata, a neko vrijeme biti
sindikat i može se uzdržavanjem od
pregovora sačuvati stečevine kolektivnih
pregovora i kolektivne ugovore.

Glavni tajnik SDLSN Siniša Kuhar u trećem dnevniku HRT-a o pregovorima i referendumu

TON ILIJA JANDRIĆ: Pozdravljam predstavnika sindikata, kako se zove, malo je dugo, javnih namještenika i službenika u lokal...

TON SINIŠA KUHAR: ...Državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske. Dobra večer...

TON ILIJA JANDRIĆ: Gospodin Kuhar. Naime sasvim je druga slika u gradu Zagrebu. Vi ste sa gradskom upravom postigli dogovor o novom kolektivnom ugovoru o božićnici i regresu. Otkud takva situacija u gradu Zagrebu? Jesu li pregovori sa gradonačelnikom Bandićem bili teški?

TON SINIŠA KUHAR: To je normalna situacija jer sindikati pregovaraju, a sindikalne središnjice na razini GS-a, kao najvišeg oblika tripartitnog dijaloga u Republici Hrvatskoj, razgovaraju i dogovaraju se. Dakle, rezultat naših razgovora, odnosno pregovora su kolektivni ugovori...

TON ILIJA JANDRIĆ: Konkretno, 2.000 kuna za regres, 500 kuna za božićnicu, je li to točno?

TON SINIŠA KUHAR: Da, tako je, ali isto tako moram reći da smo mi sličan kolektivni ugovor zaključili ovaj tjedan u gradu Požegi, da smo prije tjedan dana bili u Splitu i da smo na pragu...

TON ILIJA JANDRIĆ: Zanimljivo, ovo se ne odnosi na zaposlene u Zagrebačkom holdingu. Jesu li to učitelji, tko...

TON SINIŠA KUHAR: To su zaposleni u gradskoj upravi, vatrogasci, svi oni koji se financiraju iz gradskog proračuna, a djeluju

u kulturi, predškolskom odgoju i obrazovanju.

TON ILIJA JANDRIĆ: Kako onda kad ste gledali ovaj sukob na državnoj razini objašnjavate onda da u Zagrebu novca ima, a u državi nema?

TON SINIŠA KUHAR: Pa mi pregovaramo s Vladom Republike Hrvatske i za Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike i u utorak ćemo imati novi set razgovora s Vladom. Međutim, to ne znači da na razini našeg sudjelovanja u okviru sindikalnih središnjica ne sudjelujemo i u provedbi referendumu. Naši volonteri iz našeg sindikata su danas bili na mjestu gdje se prikupljaju potpisni na okretištu tramvaja na Črnomercu i tamo su prikupili...

TON ILIJA JANDRIĆ: Znači sudjelujete i u ovoj akciji zajedno sa sindikatima?

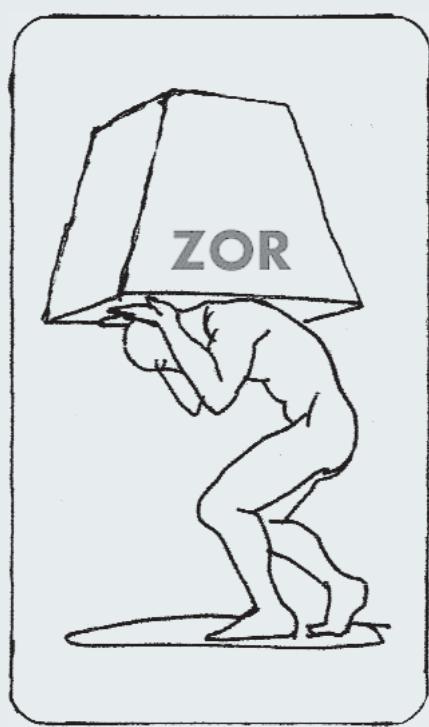
TON SINIŠA KUHAR: - Sudjelujemo naravno.

SINDIKAT DRŽAVNIH SLUŽBENIKA:

Mi nismo krivci za izmjene ZOR-a

Budući da se u medijima za izmjene Zakona o radu (ZOR) koje je predložila Vlada optužuje "nepopustljive" sindikate državnih i javnih službi, Sindikat državnih službenika i namještenika Hrvatske u današnjem priopćenju ističe da je potpredsjednik Vlade Ivan Šuker zanijekao povuzanost izmjene ZOR-a sa tim sindikatima.

(MONITOR, 31. svibnja 2010.) Šuker je na izravno pitanje predstavnika Sindikata državnih službenika o tome ovi se li najavljeni izmjene ZOR-a o ishodu pregovora sa sindikatima državnih i javnih službi odgovorio: "Ne. Mi to moramo učini zbog javnih poduzeća." To pak ne znači da su za izmjene ZOR-a odgovorni sindikati javnih poduzeća, ističe sindikat.

Podnositelj zakonskog prijedloga kojim se olakšava otkazivanje kolektivnih ugovora i ograničava produžena primjena pravnih pravila kolektivnih ugovora na najviše šest mjeseci jest Vlada, tako da je svaljivanje krivnje za to na sindikate javnog sektora ravno "optuživanju žrtve silovanja da je svojim otprom silovatelju potencijalnu obostranu ugodu pretvorila u kazneno djelo", kaže se u priopćenju.

Sindikati državnih službi nisu prekinuli pregovore s Vladom te se, za razliku od sindikata javnih službi kojima Temeljni kolektivni ugovor uskoro ističe, nalaze u situaciji mogućeg dovođenja u pitanje Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koji vrijedi do 31. srpnja 2012.

Sindikat u priopćenju upozorava na još jednu "kost" koja bi uskoro mogla biti bačena pred gospodarske sindikate, a nalazi se u ocjeni stanja prijedlo-

Vlada ruši kolektivne ugovore

Najavljenim izmjenama ZOR-a, poslodavcima bi se otvorila mogućnost da, kad god osjete potrebu, otkažu kolektivni ugovor i radnike prisile na nepovoljnija rješenja

NOVI LIST

(NOVI LIST, 10. Svibnja 2010.) ZAGREB - Vlada, bez ikakvih konzultacija sa sindikatima i poslodavcima, radi na izmjenama Zakona o radu (ZOR) kako bi lakše provela planirane mjere uštene na materijalnim pravima zaposlenih u državnim i javnim službama, ali i javnim poduzećima.

Kako doznajemo, namjera je izmjeniti odredbe ZOR-a koje govore o vremenu sklapanja kolektivnog ugovora, načinu otkazivanja kolektivnog ugovora, odnosno produženoj primjeni pravila sadržanih u kolektivnom ugovoru. Sindikate državnih i javnih

ga izmjena ZOR-a koja glasi: "Na ovaku velik broj ugašenih radnih mesta utjecao je i postojeći zakonodavni okvir o minimalnoj plaći, kao i sankcionirana obveza poslodavca da radnicima isplaće plaće i druga materijalna prava prema kolektivnim ugovorima".

Time se gospodarski sindikati i njihova borba za minimalnu plaću i poštivanje kolektivnih ugovora u jednako mjeri proglašavaju krivcima za nezaposlenost, kao i sindikati javnog sektora za reviziju ZOR-a.

Sindikat državnih službenika stoga apelira na sve aktere društvenog života da vode računa kakva je uloga Vlade i sindikata te pri tome ne zanemaruju utjecaj poslodavaca kojima su minimalna plaća, radnička prava i kolektivni ugovori ionako zavisna vrijedbla koja umanjuje njihov profit. (H)

OPREZ ZBOG EUROPSKE KOMISIJE

Vlada o izmjenama ZOR-a treba izvijestiti Europsku komisiju. Nakon donošenja novog ZOR-a, pregovaračko poglavje 19 privremeno je zatvoreno, a nove izmjene bi ga mogle ponovo otvoriti. Stoga, Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva, koje priprema izmjene ZOR-a, treba biti krajnje oprezno. Da se zemlja ne dovede u opasnost ponovnog otvaranja poglavљa 19, planirane izmjene ne smiju odsakati od direktiva s kojima je zakon uskladijan.

IZMJENE ZOR-A

- ukinuti otkazni rok od tri mjeseca za kolektivni ugovor
- ukinuti produženu primjenu kolektivnog ugovora

terijalnih prava iz državne blagajne odnosno isplatu regresa. To je pravo dospjelo pa sindikati već polako razmišljaju o tužbama ako radnici ne ostvare pravo na 1.250 kuna ovogodišnjeg regresa. TKU za javne službe Vlada ne može otkazati, jer je propustila rok u travnju.

Izmjenama ZOR-a Vlada bi izbjegla dugotrajne pregovore sa sindikatima državnih i javnih službi jer planirane uštene na njihovim pravima valja ukaljirati u rebalans proračuna koji se uskoro očekuje. Međutim, Vlada neće izbjegći tužbe sindikata, barem za regres. A to bi je moglo skupo stajati s obzirom na razmišljanja da se za te tužbe umjesto sindikalnih pravnika angažiraju odvjetnici što će sindikate više koštati, ali će u konačnici to naplatiti od Vlade kao poslodavca. Izmjenama ZOR-a Vlada će otvoriti put i direktorima javnih poduzeća da provedu zacrtane mjere uštene, odnosno otkažu kolektivne ugovore i sindikate prisile na odricanja.

Gabrijela GALIĆ

DVA POGLEDA NA IZMJENE ZAKONA O RADU

Pitali smo mr. sc. Viktora Gotovca asistenta na Pravnom fakultetu i čovjeka koji je tijekom zajedničkog sastanka sindikata javnih i državnih službi s Vladom, na kojem su sindikati trebali biti informirani o predloženim izmjenama Zakona o radu (do čega nije došlo zbog inzistiranja predsjednika Hrvatskog liječničkog sindikata, dr. Ivice Babića, na jasnom određenju radi li se o sastanku ili pregovorima), sjedio na strani poslodavca kao stručnjak te predsjednika Nezavisnih hrvatskih sindikata Krešimira Severa što misle o izmjenama ZOR-a koje je predložila Vlada Jadranke Kosor, o referendumu i izlasku iz pat pozicije u kojoj se nalaze Vlada i sindikati. Pročitajte što su nam odgovorili na ista pitanja...

Viktor Gotovac:

Što konkretno sadrži Vladin prijedlog izmjena Zakona o radu i zbog čega su izmjene predložene?

Predloženim izmjenama i dopunama Zakona o radu predviđaju se tri sadržajne promjene. Prvo, na drugačiji se način uređuje pitanje produžene primjene pravnih pravila sadržanih u kolektivnim ugovorima, nakon što istekne rok na koji je kolektivni ugovor sklopljen, ako je on sklopljen na određeno vrijeme. Naime, do sada je bilo moguće da se odredbe takvog kolektivnog ugovora sklopljenog na određeno vrijeme, sve one odredbe koje izravno uređuju prava radnika u pogledu sklapanja, sadržaja i prestanka radnog odnosa, uključujući plaću, godišnje odmore, radno vrijeme i druga materijalna prava, nastave primjenjivati i nakon isteka roka. U tom smislu, logika predloženog je bila da se to ograniči, odnosno da se pravno skrati vrijeme i te faktične primjene sadržaja kolektivnog ugovora, naprsto zato što je kolektivni ugovor na određeno vrijeme pa je na svaki način besmisleno da se takvom pravnom izvoru pridaje neograničena primjena.

Druge je uvođenje mogućnosti otkazivanja kolektivnih ugovora na određeno vrijeme, koje do sada nije bilo moguće otkazati osim ukoliko bi tako bilo ugovorenovo. Time bi se sada svi kolektivni ugovori uvijek mogli otkazati, dakle i oni kod kojih sada mogućnost otkazivanja nije bila ugovorenova.

Treće područje tiče se odredbe koja je ušla u aktualni Zakon o radu, koja se primjenjuje od ove godine. Ona kaže da se osobama kod kojih postoji profesionalna nesposobnost za rad te osobama kod kojih postoji neposredna opasnost od nastanka invalidnosti ugovor o radu može otkazati samo ako se dobije suglasnost radničkog vijeća, podredno sindikalnog povjerenika. Ako se suglasnost ne bi dobila, tada bi trebalo ići na

sud i tužiti ili radničko vijeće ili sindikalnog povjerenika kako bi sud donio odluku kojom će nadomjestiti tu suglasnost. No ako nema ni radničkog vijeća ni sindikalnog povjerenika, diktija Zakona upućuje da se i dalje treba tužiti, a kako se nema koga tužiti, praktički je onemogućeno davanje otkaza tim osobama.

No, u svemu je stvarno najvažnije nastojanje da se ograniči produžena primjena pravnih pravila sadržanih u kolektivnim ugovorima, nakon što istekne rok na koji je kolektivni ugovor sklopljen.

Znaće li ove izmjene ukidanje svih postojećih kolektivnih ugovora, odnosno trebaju li se sindikati i radnici bojati za postojeće i buduće kolektivne ugovore?

U pogledu prvog pitanja odgovor je negativan, a u pogledu drugog dijela pitanja mislim da nema mjesta za strah.

Dakle, ovim izmjenama nije cilj dokidanje kolektivnih ugovora ili prakse kolektivnog pregovaranja, već prije želja da se pravno i logično uskladi: da se kolektivni ugovori sklopljeni na određeno vrijeme više ne primjenjuju do u nedogled ili do daljnje, jer to nije bio smisao njihova sklapanja na određeno i za određeno vrijeme. U tom pogledu činjenica da kolektivni ugovor kojem je rok za koji je sklopljen istekao, i koji io

nako više ne postoje, stvara po sili zakona učinke produžena primjena prava predstavlja nelogičnost koju treba dokinuti ili ograničiti, a ne da bi dokidanje toga bilo nelogično i protusindikalno. U istom smislu to učiniti nikako ne može predstavljati ukidanje kolektivnog ugovora, kada u trenutku produžene primjene kolektivnog ugovora, kao pravnog izvora de iure više i nema. Možda je ponešto drugačije u pogledu mogućnosti da se kolektivni ugovori otkazuju kada su sklopljeni na određeno vrijeme, a ta mogućnost nije ugovorenova. Naime, ta zakonodavna intervencija ide protiv ideje da određeno vrijeme trajanja kolektivnog ugovora, ako je to volja ugovornih strana, predstavlja osnovu očekivanja tih strana, dakle da oni baš žela da u tom razdoblju taj izvor tako uređuje neka pitanja. Tu, ako se stranke nisu dogovorile da postoji mogućnost otkazivanja, a mogle su, tada nema potrebe da zakonom to omogućavamo. Ovo je posebno problematično za one ugovore koji su sada na snazi, kod kojih tako nije bilo ugovreno te bi se zakonom mijenjala volja ugovornih strana, dok bi to manje bilo problem za kolektivne ugovore koji bi se pro futuro sklapali. Ipak, ne smatram kako bi to bilo protuustavno, ili protiv ugovornih obveza iz konvencija Međunarodne organizacije rada, ali predstavlja nelogičnost kod ugovaranja na određeno vrijeme, razvidnu u s obzirom na simetriju postojećeg uređenja s onim otkazivanja individualnog ugovora o

radu na određeno vrijeme.

Ipak, valja navesti još nešto. Ono što je bilo predviđeno mijenjati ovim izmjenama i dopunama možda treba sagledati i kao nešto što je poticajno za sindikate i njihovo djelovanje. Naime, produžena primjena pravnih pravila sadržanih u kolektivnim ugovorima, nakon što istekne rok na koji je kolektivni ugovor sklopljen, potiče pasivizaciju sindikata, zadovoljstvo postignutim, pogotovo u vrijeme krize, a mislim da ta pasivnost i nečinjenje nije nešto što će zadovoljiti sindikalno članstvo pa je možda moguće sadašnje rješenje cijeniti i nesindikalnim. Na sličan način nesindikalna jest i odredba o otkazivanju osobama kod kojih postoji profesionalna nesposobnost za rad te osobama kod kojih postoji neposredna opasnost od nastanka invalidnosti, naime ako se njihov ugovor o radu ne može otkazati ako kod poslodavca ne postoji radničko vijeće ili sindikalni povjerenik, a to se iz sadašnje diktije može iščitati, tada to može djelovati i kao signal da radnici pozdravljaju nepostojanje radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika kod njih, jer će smatrati da će barem neki tada biti zaštićeni od otkaza!

Koja su još rješenja bila „na stolu“ do trenutka prekida razgovora između Vlade i sindikalnih središnjica?

U postupku „pregovaranja“ i „dogovaranja“, koji je prethodio ovom zakonskom prijedlogu, nisam sudjelovao, tako da ne znam jesu li i u kojem smjeru alternativne promišljane.

Je li izuzetan odziv građana na potpisivanje zahtjeva za raspisivanje referenduma plod dobro vođene sindikalne kampanje ili manipulacija (ne)raspoloženjem gra-

dana uzrokovanim gospodarskom krizom i teškim životnim uvjetima? Jesu li građani znali što potpisuju?

Mislim da bi bilo neujudno dovoditi u pitanje svijest i zdravu pamet odraslih osoba koje nešto potpisuju, ili barem najvećeg dijela njih. Ako to činimo tada možemo osporavati i manipulirati svakim podatkom i činjenicom, zar ne? To je i nepotrebno jer vjerojatno su svi oni znali što žele, i za što potpisuju, jer inače tone bi činilo. Ali, kao što nema mesta dovoditi u pitanje razloge zbog čega se peticija potpisivala, tako ne valja tu mačiti niti da su potpisnici ovime posebno legitimirali sindikate u njihovom djelovanju ili aktivnostima, osim ove konkretnе. Dakle, građani su se opredijelili u pogledu prijedloga izmjena i dopuna Zakona o radu, eventualno su tu plebiscitarno izražavali i neke svoje stavove i nezadovoljstva aktualnom situacijom u Hrvatskoj, ali svakako nisu potpisivali bezrezervnu i bjanko podršku sindikatima. Dakle, to što su građani potpisali jest velika odgovornost sindikatima da stavove građana pravilno interpretiraju i za njih se bore.

Ukoliko se raspiše referendum o izmjenama Zakona o radu, njegov eventualni pozitivan ishod po sindikate značio bi zadržavanje postojećeg stanja glede produžene primjene kolektivnih ugovora. Jeste li referendum i zadržavanje „status quo“ koji implicira doživjeli kao konačni cilj ili sredstvo za postizanje boljeg rješenja kojim bi se kolektivni pregovori intenzivirali, a kolektivni ugovori inauguirali kao model reguliranja prava iz radnog odnosa koji osigurava optimalnu razinu socijalnog dijaloga i radničke participacije i jača društvenu koheziju?

MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O RADU

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O RADU

Članak 1.

U Zakonu o radu ("Narodne novine" broj 149/09), u članku 79., stavak 3., mijenja se i glasi:

„(3) Ako radničko vijeće odnosno sindikalni povjerenik koji ima sva prava i obvezu radničkog vijeća, uskrati suglasnost na otkaz radniku iz stavka 1. ovoga članka, suglasnost može nadomjestiti sudska ili arbitražna odluka.“

Članak 2.

Članak 262. mijenja se i glasi:

„(1) Strane kolektivnog ugovora mogu ugovoriti produženu primjenu pravnih pravila kolektivnog ugovora tako da se nakon isteka roka na koji je sklopljen kolektivni ugovor, u njemu sadržana pravna pravila kojima se uređuje skla-

panje, sadržaj i prestanak radnog odnosa kao dio prethodno sklopljenih ugovora o radu, primjenjuju do sklapanja novog kolektivnog ugovora, a najduže šest mjeseci.

(2) Pri ugovaranju vremena važenja produžene primjene pravnih pravila kolektivnog ugovora iz stavka 1. ovog članka, ne primjenjuje se odredba članka 7. ovoga Zakona.“

Članak 3.

Članak 263. mijenja se i glasi:

„(1) Kolektivni ugovor može se otkazati.
(2) Kolektivni ugovor mora sadržavati uglavak o otkaznim razlozima i rokovima.
(3) Ako kolektivni ugovor ne sadrži uglavak o otkaznom roku, otkazni rok iznosi mjesec dana.
(4) Otkaz se mora dostaviti svim stran-

ma kolektivnog ugovora.

(5) Kolektivni ugovor mora sadržavati odredbe o postupku izmjene i obnove.“

Članak 4.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona, prestaje produžena primjena pravnih pravila kolektivnih ugovora, koja su se produženo primjenjivala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ako su strane kolektivnog ugovora ugovorile produženu primjenu pravnih pravila kolektivnog ugovora, ista će se produženo primjenjivati do ugovorenog dana produžene primjene, a najduže šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 5.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona, kolektivni ugovori sklopljeni na

Referendum bi bio najdemokratskije sredstvo ispitivanja volje političkog *populusa* u pogledu predloženog. Mislim da to nije i ne može biti cilj, već samo sredstvo da se dođe do toga da dobra i odgovorna vlast sasluša ono što je stvar onih u ime kojih oni vode državu. U tom pogledu bi ovaj demokratski institut svakako pridonio tome da se definira u kojem smjeru treba razvijati radno zakonodavstvo, prema stavu građana, ali i uvažavajući znanje i stavove stručnih foruma.

Što je, po Vašem mišljenju, pravi izlaz iz ove pat pozicije?

Rješenje jest odgovornost i odlučnost. To uvijek, a posebno u situaciji u kojoj rješenja nisu jednostavna, o odluke mogu imati bolne posljedice. Bez mnogo kalkulacija, ali s mnogo uma i razumijevanja, treba mijenjati stanje u kojem živimo. I u tome na taj način trebaju djelovati svi: i politička vlast, poslodavci i gospodarstvo, kao i radnici i sindikati koji ih predstavljaju.

Trebamo željeti bolje i tako djelovati, i tone kratko-ročno, već imajući dugoročne ciljeve na umu. Kratko-trajne mјere, providne ustupke i demagoško samozavaravanje treba zamijeniti rad i djelovanje kojim će se ova država izvući iz krize, a građani živjeti dostoјanstveno, prema najboljim mogućnostima koje mogu imati. U cilju ostvarivanja upravo toga valja jasno stručno i demokratski promisliti strategiju te budućnosti i načine kako to postići. Tu, kada se radi o radnopravnoj ili socijalopravnoj problematiki, najbolje odluke treba donijeti uvažavajući stručne istine i zakonitosti, ali i očito velik značaj koji javnost pridaže institucijama i pravima koja socijalna država ima jamčiti svom građanstu.

Krešimir Sever:

Što konkretno sadrži Vladin prijedlog izmjena Zakona o radu i zbog čega su izmjene predložene?

Prije odgovora na pitanje nužno je naglasiti kako su Vlada RH, HUP i sindikalne središnjice prije gotovo dvije godine dogovorili da će izmjene Zakona o radu ići u dvije faze. Prva faza odnosila se isključivo na usklajivanje Zakona o radu sa europskom pravnom stečevinom kao jednog od preduvjeta za zatvaranje pregovaračkog poglavlja 19. sa EU.

Druga faza trebala je početi nakon toga i prema dogovoru odnosila bi se na interesna pitanja poslodavaca i sindikata pri čemu bi se mijenjali oni dijelovi Zakona oko kojih se između HUP-a i sindikalnih središnjica postigne dogovor. Za te izmjene Vlada RH nije delegirala niti jedan prijedlog. Onda se nenađano „ispod žita“ provukla informacija kako je u Ministarstvu gospodarstva, rada i poduzetništva na izradi prijedloga izmjene Zakona koji predlaže sama Vlada RH. Jasno je kako je Vlada RH predložila izmjene Zakona o radu zbog svojeg neuspjeha u pregovorima sa sindikatima državnih i javnih službi, kao i ne-

uspješnog pritiska na sindikate koji djeluju u tvrtkama u pretežito državnom vlasništvu, a vezano uz vladino traženje da u 2010. godini odustanu od regresa, božićnica i darova za djece. Time je Vlada RH svoj problem kao poslodavca i nadziratelja poslovanja državnih tvrtki, kroz izmjene Zakona o radu nametnula kao nacionalni problem. Odnosno nacionalni je interes podredila svom interesu poslodavca. Neuspjeh u pregovaranju pokušava riješiti snagom „sile“ kroz većinu u Hrvatskom saboru. U Zakonu o radu željela je mijenjati tri članka. Članak 79. koji regulira pitanje otkazivanja ugovora o radu radniku u slučaju profesionalne nesposobnosti za rad ili neposredne opasnosti od nastanka invalidnosti u kojem zapravo unosi samo stilski, kozmetičke promjene u stavku 3. pa to ni nije izazvalo sindikate na reakciju i nije povezano sa problemima Vlade RH kao poslodavca. Gotovo da služi samo kao „dimna zavjesa“ za izmjene druga dva članka, članka 262. koji regulira produženu primjenu pravnih pravila sadržanih u kolektivnim ugovorima i članka 263. koji regulira otkazivanje kolektivnog ugovora. Vlada želi čl. 262. ZOR-a izmijeniti na način da ako strane u kolektivnom ugovoru ugovore produženu primjenu pravnih pravila, to može trajati do sklapanja novog kolektivnog ugovora, ali ne dulje od 6 mjeseci.

Do sada je stajalo ako strane kolektivnog ugovora nisu ugovorile drukčje, onda produljena primjena pravnih pravila kao dio prethodno sklopljenih ugovora o radu može trajati sve do sklapanja novog kolektivnog ugovora. Time Vlada RH ograničava potpisnicima kolektivnog ugovora slobodu ugovaranja produžene primjene pravnih pravila, dakle roka valjanosti kolektivnog ugovora, nakon njegovog isteka, sa razdoblja koliko god žele ili neograničeno do sklapanja novog kolektivnog ugovora, na maksimalno šest mjeseci, čak i ako se u tom vremenu ne dogovori i sklopi novi kolektivni ugovor. Nakon pro-

teka toga roka poslodavcu prestaju obveze po do tada važećem kolektivnom ugovoru i obvezujuće mu ostaju još samo zakonske odredbe. Kako u takvom slučaju ugovaranja vremena važenja produžene primjene pravnih pravila kolektivnog ugovora ne bi došlo do primjene po radnika najpovoljnijeg prava, u prijedlog Zakona jednostavno je uglavljeno kako se ta odredba čl. 7. ZOR-a ovom slučaju neće primjenjivati. Dakle jasno se Zakonom želi ograničiti primjena po radnika najpovoljnijeg prava.

Stupanjem na snagu tog izmijenjenog Zakona o radu presla bi i produžena primjena pravnih pravila kolektivnog ugovora koja su se produženo primjenjivala do dana njegova stupanja na snagu, osim za one kolektivne ugovore koji imaju ugovoren tu produženu primjenu pravnih pravila koja će se primjenjivati do ugovorenog dana produžene primjene, ali najduže 6 mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona. Izmjenom čl. 263 Vlada RH želi otvoriti mogućnost otkazivanja onih kolektivnih ugovora koji nemaju ugovorenu mogućnost ranjeg otkazivanja. Dakle, ako ta mogućnost i taj rok nisu ugovoreni kolektivnim ugovorom, onda se takvi ugovori ipak mogu otkazati, a otkazni rok iznosi jedan mjesec.

Znače li ove izmjene ukidanje svih postojećih kolektivnih ugovora, odnosno trebaju li se sindikati i radnici bojati za postojeće i buduće kolektivne ugovore?

Te izmjene ne znače automatsko ukidanje postojećih kolektivnih ugovora, ali svakako jesu razlog za uzbunu na sindikalnoj strani. Kad bi Republika Hrvatska bila dovoljno uljedena zemlja u kojoj je kolektivno pregovaranje uobičajeni postupak ugovaranja radničkih prava, vjerojatno ni sindikati ne bi morali ovako reagirati. No, prema iskustvu koje imamo još od bivše SDP-ove koalicijske vlade pri čemu su se kolektivni ugovori otakivali mimo ugovorenih rokova, a neka se ugovarena mate-

određeno vrijeme koji nemaju ugovorenu mogućnost otkazivanja, mogu se otkazati sukladno ovom Zakonu.

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u „Narodnim novinama“.

V. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1.

Početkom primjene novoga Zakona o radu uočena je nemogućnost primjene članka 79. stavka 3. Zakona, kojim je propisano da se radniku kod kojeg postoji profesionalna nesposobnost za rad ili neposredna opasnost od nastanka invalidnosti ugovor o radu može otkazati samo uz suglasnost radničkog vijeća, odnosno sindikalnog povjerenika koji ima sva prava i obveze

radničkog vijeća, te da u slučaju neute-meljenja radničkog vijeća, odnosno ne postojanja sindikalnog povjerenika u njegovoj ulozi, tu suglasnost može nadomjestiti sudska ili arbitražna odluka. Uzimajući u obzir parnični i izvanparnični postupak i posebne propise koji ih uređuju, poslodavac neće moći za-

tražiti da suglasnost nadomjesti sudska odnosno arbitražna odluka budući ne-ma pasivno legitimirane stranke, odnosno tijela koje bi moglo biti u ulozi tuženika (ne postoji radničko vijeće niti sindikalni povjerenik koji bi bio u njegovoj ulozi). Predloženom izmjenom Za-kona postupak otkazivanja za tu kategoriju radnika uskladen je s propisanim postupkom otkazivanja za sve radnike, čime nisu umanjena druga prava radnika kod kojih postoji profesionalna nesposobnost za rad ili neposredna opas-

nost od nastanka invalidnosti. Radi se dakle o horizontalnom usklajivanju s odredbom članka 107. Zakona i posebnim propisima kojima su uređeni parnični i izvanparnični postupak.

Članak 2.

U ovom trenutku se u gospodarstvu, ali i u području državnih i javnih službi, produženo se primjenjuje niz kolektivnih ugovora, koji su zaključivani u vrijeme gospodarskog rasta i rasta plaća i materijalnih prava, a koje poslodavci u vrijeme recesije i poslovnih poteškoća više nisu u mogućnosti poštivati. Dodatni problem je i u tome što se kolektivni ugovori koji su u produženoj primjeni, više ne mogu niti otkazati, čime se loše utječe na sam smisao i svrhu kolektivnog pregovaranja. Naime, dok za vrijeme važenja kolektivnog ugovora

može doći do otkaza tog ugovora pod zakonom predviđenim uvjetima, nakon isteka ugovora, ako drukčje nije ugovoren, bez ikakvog vremenskog ograničenja produženo se primjenjuju pravna pravila koja uređuju sklapanje, sadržaj i prestanak ugovora o radu. Time se ugovornu stranu obvezuju da neograničeno dugo poštue odredbe već isteklog ugovora bez ikakve mogućnosti

promjene, neovisno što su okolnosti možda toliko promijenile da je izvršavanje tih obveza nemoguće. Stoga se ovom izmjenom Zakona predlaže ukidanje zakonskog produženja primjene pravnih pravila sadržanih u kolektivnim ugovorima, ali se i nadalje ostavlja mogućnost da strane kolektivnih ugovora mogu ugovoriti produženu primjenu pravnih pravila i na-

kon isteka kolektivnog ugovora, pri čemu se ocjenjuje da je propisani rok od šest mjeseci dovoljan i primjenjen za provedbu postupka pregovora i zaključenja novog kolektivnog ugovora.

Članak 3.

Propisuje se mogućnost otkazivanja svih kolektivnih ugovora, dakle i onih sklopljenih na neodređeno vrijeme i onih na određeno vrijeme, koji su se do sada mogli otkazati samo ako je tako bilo ugovorenog samim tim ugovorima. Pri tome, ako stranke drukčje ne ugovore, otkazni rok iznosi mjesec dana, umjesto dosadašnjih tri mjeseca..

Članak 4.

Prijelazna i završna odredba ovoga Zakona, kojom se propisuje prestanak produžene primjene pravnih pravila

kolektivnih ugovora, koja su se produženo primjenjivala do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 5.

Prijelazna i završna odredba ovoga Zakona, kojom se omogućuje otkazivanje i onih kolektivnih ugovora sklopljenih na određeno vrijeme koji nemaju ugovorenu mogućnost otkazivanja.

Članak 6.

Određuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

ODREDBE ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU:

Otkaz u slučaju profesionalne nesposobnosti za rad ili neposredne opasnosti od nastanka invalidnosti Zagreb, svibanj, 2010.

rijalna prava radnicima nisu isplaćivala te su se radnici za svoja prava izborili na sudovima i pri čemu ova vlada želi izmjeniti Zakon o radu kako joj ne bi bio zapreka da učini isto, jasno je da sindikati moraju reagirati. Ali, kako ne bi bilo zabune, najavljeni bi izmjene jednako jako udarile i na privatni sektor, gdje se u pravilu teško organiziraju sindikati i još teže kolektivno pregovara pa bi to olakšalo i otkazivanje sklopljenih kolektivnih ugovora, a zbog ograničenog vremena trajanja produžene primjene pravnih pravila, omogućilo poslodavcima da kombiniranim primjenom jednog i drugog, uz odgovlačenje u novim pregovorima, donose pravilnike o radu (koji su jednostrani akt poslodavca). U pravilniku o radu poslodavac je dužan poštivati samo zakonske odredbe, a sve drugo ovisi o njegovoj dobroj volji. To znači kako ni božićnica, ni regres, ni dar za djecu, ni jubilarna nagrada, ni dodatak po godini staža, ni plaćeni prijevoz na posao i s posla, ni razni drugi dodaci u pravilniku o radu ne moraju biti sadržani kao radnikovo pravo jednako kao ni povećani broj dana godišnjeg odmora iznad zakonskog minimuma i još puno toga.

Te bi izmjene u cijelini gledano sigurno bile korak nazad u kolektivnom pregovaranju.

Koja su još rješenja bila „na stolu“ do trenutka prekida pregovora između Vlade i sindikalnih središnjica?

Na stolu zapravo nije bilo nikakvih rješenja. I postojeći prijedlog izmjena Zakona o radu sindikati su „skinuli“ sa web stranice Vlade RH. Nikad ga službeno nisu primili. Održan je tek jedan sastanak na kojem su strane obrazložile svoje stavove, sindikati su potaknuli nužnost ukidanja pravilnika o radu (jer ih više nema ni EU) i bilo je tek dogovoren da na sljedeći sastanak svaka od strana dođe sa svojim konkretnim promišljanjima i prijedlozima. Zbog poznatih okolnosti nije došlo do tog „sljedećeg sastanka“, odnosno do početka pravih pregovora.

Je li izuzetan odziv građana na potpisivanje zahtjeva za raspisivanje referendumu plod dobro vođene sindikalne kampanje ili manipulacija (ne)raspoloženjem građana uzrokovanim gospodarskom krizom i teškim životnim uvjetima? Jesu li građani znali što potpisuju?

U odgovoru treba krenuti od zadnjeg dijela pitanja. Naravno kako su građani znali što potpisuju. Pitanje je jasno, sindikati su javno u više navrata obrazlagali razloge prikupljanja potpisa, materijali su upućeni među radnike, a osim toga, na svakom je potpisnom mjestu bilo na plakatima jasno napisano pitanje, jednakao kao i na potpisnim listama. Uz to su aktivisti na svim potpisnim mestima spremno i argumentima objašnjavali svima zainteresiranim što ih to sindikati pozivaju potpisati.

Sami su se predstavnici Vlade RH još dublje zakopavali objašnjavajući kako građani ne znaju što potpisuju te kako je razlog njihovog potpisivanja zapravo nezadovoljstvo vlašću te gospodarskim i socijalnim stanjem. Time su izravno priznali kako itekako postoje razlozi za nezadovoljstvo građana, što su u raznim drugim prigodama nijevali. To nezadovoljstvo bilo je građanima dodatni motiv za potpisivanje, ali nikako razlog. Potpisivanje su građani razumjeli i kao konkretno izražavanje nezadovoljstva vlašću suprotstavljući joj se kroz odbacivanje jednog po radnike nepovoljnog vladinog prijedloga.

Sindikalna kampanja za ovu je akciju dobro vođena, njen je naboj rastao iz dana u dan, a zajedništvo sindikalnih središnjica davalo je građanima ne samo dodatni podstrek nego i budilo uspavanu vjeru u sindikate, a time i povećavala moguć-

nost uspjeha same akcije. Da nije na žalost bilo kratkoće vremena puno se toga moglo još bolje odraditi, a nedostatak aktivista i otpori kod nekih lokalnih vlasti onemogućili su otvaranje potpisnih mjesta svugdje gdje se trebalo i gdje su sindikati željeli. Da se i u tome uspjelo potpisa bi bilo i puno više.

Ukoliko se raspiše referendum o izmjenama Zakona o radu, njegov eventualni pozitivan ishod po sindikate značio bi zadržavanje postojećeg stanja glede produžene primjene kolektivnih ugovora. Jeste li referendum i zadržavanje „status quo“ koji implicira doživjeli kao konačni cilj ili sredstvo za postizanje boljeg rješenja kojim bi se kolektivni pregovori intenzivirali, a kolektivni ugovori inauguirali kao model reguliranja prava iz radnog odnosa koji osigurava optimalnu razinu socijalnog dijaloga i radničke participacije i jača društvenu koheziju?

Svakako nam je prvi cilj pri početku prikupljanja potpisa bio zaštititi postojeće odredbe o produženoj primjeni pravnih pravila i otkazivanju kolektivnih ugovora. No cijelo smo vrijeme pred očima imali širi kontekst Zakona o radu, a posebno svega što regulira kolektivno pregovaranje. Važno nam je stvoriti uvjete neometanog učlanjivanja u sindikate te ukinuti pravilnike o radu i nadomjestiti ih kolektivnim ugovorima. Svesni smo, pogotovo poučeni dosadašnjim iskustvima, kako trebamo stvarati uvjete dobrog i redovitog kolektivnog pregovaranja u privatnom sektoru kao i nužnosti da se u svim sektorima kolektivno pregovara otvoreno, s povjerenjem i uvažavanjem sindikata i na kraju, poštiva potpisano. Želimo stvoriti zakonske preduvjete, unutar zajamčene slobode kolektivnog pregovaranja, za ugovaranje radničkih prava iz radnog odnosa upravo kroz kolektivne ugovore. Baš kako je to običaj u EU.

Broj prikupljenih potpisa i tako široko izražena potpora građana daju nam za pravo tražiti od Vlade RH puno više nego li je sadržano u referendumskom pitanju. To uz još neke izmjene Zakona o radu znači i temeljito mijenjanje poimanja socijalnog partnerstva i na tome jačanje socijalnog dijaloga kao temelja funkcioniranja i društvenog uređenja zemlje.

Što je, po Vašem mišljenju, pravi izlaz iz ove pat pozicije?

Vlada se ni jednom riječu nije očitovala na sindikalnu ponudu vezano uz mogućnost da, obzirom na broj prikupljenih potpisa, javnom izjavom i sporazumom sa sindikatima povuče prijedlog Zakona iz procedure i obveže se ne mijenjati sporne članke, ali i obvezu dogovora oko, primjerice, ukidanja pravilnika o radu i ne mijenjanja Zakona o radu bez dogovora sa sindikatima.

Sindikati su prikupljene potpise predali u Sabor čime su stvorenii uvjeti za sve provjere i pripremne radnje za referendum. Tako tu više nema pat pozicije. Sindikati se moraju aktivno pripremiti za moguće opcije vezane uz provođenje referenduma, ali i za kampanju kojom će građane motivirati za izlazak i potporu sindikalnom stavu. Usaporeno trebaju zbiti redove vezano uz najavljenе promjene u mirovinskom sustavu kao i za otvaranje interesnih pitanja vezanih uz izmjene Zakona o radu.

To postignuto jedinstvo među sindikatima i središnjicama treba ne samo očuvati, nego i jačati i to ne samo zbog članstva nego i građana Republike Hrvatske. Pri tome se ne smije zaboraviti kako su na 2. Svesindikalnom saboru donesene i određene odluke i deklaracije koje središnjice i u njih udruženi sindikati trebaju provesti i oživotvoriti.

Razgovarao: Siniša Kuhar

Polazeći od značajno promijenjenih makroekonomskih okolnosti uvjetovanih gospodarskom i finansijskom krizom, nužnosti ograničenja rashoda, jačanja konkurentne sposobnosti hrvatskog gospodarstva, očuvanja zaposlenosti, osiguranja socijalne sigurnosti, promjena u poreznom sustavu te strateškog dokumenta; Programa gospodarskog oporavka i zaključka Gospodarsko-socijalnog vijeća od 28. travnja 2010. godine kojim je iskazana jednoglasna potpora smjeru rješavanja gospodarske krize.

S P O R A Z U M

I.

Potpisnici ovog Sporazuma suglasni su da su ispunjeni uvjeti iz članka 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještene (Narodne novine, broj 93/08, 23/09 i 39/09 - dalje: Kolektivni ugovor) tj. da su se bitno promjenile okolnosti koje nisu postojale niti bile poznate u trenutku sklapanja Kolektivnog ugovora, dana 31. srpnja 2008. godine.

Slijedom te činjenice nužno je u okviru korektnih odnosa potpisnika Kolektivnog ugovora suglasno pristupiti promjenama pojedinih odredbi.

II.

Potpisnici ovog Sporazuma suglasni su da se u 2010. godini ne isplati božićnica iz članka 64. Kolektivnog ugovora, a da se sredstva preusmjere odgovarajućom preraspodjelom u okviru Državnog proračuna za 2010. godinu za pomoć nezaposlenima.

III.

Potpisnici ovog Sporazuma suglasni su da će se i u 2010. godini isplati regres i dar za djecu koji su određeni člankom 50. i člankom 63. Kolektivnog ugovora.

IV.

Potpisnici ovog Sporazuma suglasni su da će se izmjene i dopunama Zakona o posebnom porezu na plaće, mirovine i druge primitke od 1. srpnja 2010. godine te od 1. studenoga 2010. godine kao i izmjene i dopunama Zakona o porezu na dohodak izvršiti određena kompenzacija u odnosu na primjenu točke II. ovog Sporazuma, odnosno doći će do povećanja plaća državnih službenika i namještene srazmjerno njihovom poreznom rasterećenju.

V.

Potpisnici ovog Sporazuma suglasni su da se članak 59. stavak 10. Kolektivnog ugovora promijeni te da glasi:

„Ako službenik i namještene koji koristi međumjesni javni prijevoz, ima od adrese stanovanja do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 1000 metara, ima pravo i na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja prema kriteriju za mjesni javni prijevoz, sukladno stavcima 4., 5., 6., i 7. ovoga članka“.

VI.

Potpisnici ovog Sporazuma suglasni su da će predstavnici Vlade RH i sindikata državnih službi sudjelovati u izradi Zakona o plaćama u javnom sektoru u okviru zajedničke radne skupine.

VII.

Polazeći od zajedničke odgovornosti za poboljšanje kvalitete rada i učinkovitosti državne uprave te lokalne i područne (regionalne) samouprave kao javnog servisa građana i gospodarstva te jačanja povjerenja u administrativne kapacitete Republike Hrvatske, potpisnici Sporazuma suglasni su da će aktivno surađivati pri izradi plana optimalnog broja zaposlenih i plana zbrinjavanja viška zaposlenih u državnoj upravi po načelu 2 za 1, odnosno jedan novozaposleni na dva otišla te izradi optimalnog modela obavljanja pomoćno-tehničkih i informatičkih poslova za potrebe državnih tijela, vodeći računa o statusu namještene i sigurnosnim aspektima obavljanja tih poslova.

VIII.

Potpisnici ovog Sporazuma redovito će se informirati o učincima provedbe Programa gospodarskog oporavka te će u okviru ostvarenih rezultata rasta BDP-a i fiskalnih mogućnosti putem socijalnog dijaloga i kolektivnih pregovora dogovarati razinu pojedinih prava državnih službenika i namještene.

IX.

Vezano uz točku II. i V. ovog Sporazuma istovremeno će se zaključiti Dodatak Kolektivnom ugovoru.

X.

Vlada RH obvezuje se da do isteka roka na koji je zaključen, odnosno do 31. srpnja 2012. godine, neće jednostrano otakzati Kolektivni ugovor.

XI.

Ovaj Sporazum je zaključen u 16 primjeraka od kojih će se 3 primjerka dostaviti Vladi RH, 12 primjeraka sindikatima, a 1 primjerak Uredu za socijalno partnerstvo u RH.

XII.

Ovaj Sporazum stupa na snagu dana 1. srpnja 2010. godine.

SINDIKATI-VLADA

SDLSN: Ne znači da nećemo potpisati sporazum i dodatak kolektivnom ugovoru

Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske (SDLSN) priopćio je danas da to što jučer nisu potpisali Sporazum i dodatak Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike, ne znači da to neće učiniti.

(SEEBiz, 19. lipnja 2010.) Činjenica da se pregovori zbivaju istovremeno kad se provodi akcija prikupljanja potpisa za raspisivanje referendumu o izmjenama Zakona o radu, obvezu i pravo sindikata da pregovaraju u dobroj vjeri i interesu svojih članova ne umanjuje niti stavljaju izvan snage.

Naprotiv, kako ističu, činjenica da sindikati koji pregovaraju i zaključuju kolektivne ugovore istovremeno sudjeluju u prikupljanju potpisa za referendum o ZOR-u samo govori o tome da pored interesa vlastitih članova podržavaju i demokratsko izjašnjavanje građana u interesu svih radnika.

SDLSN stoga osuđuje "objede pojedinih sindikalnih lidera na račun sindikata državnih službi koji nisu zaboravili svoje statutarne obveze o pregovaranju u korist svojih članova" i podsjeća da se radi o sindikatima koji djeluju upravo u okviru njihovih središnjica.

Sindikati državnih službi i državni službenici i namještenici odazvali su se pozivu svojih središnjica i zajedno prikupili desetke tisuća potpisa za raspisivanje referendumu protiv izmjena ZOR-a koje, kako ističu središnjice, dovode u

pitanje sve kolektivne ugovore, ali su u pregovorima sa svojim poslodavcem Vladom, ugovorili jamstvo da im kolektivni ugovor neće biti otkazan prije isteka važenja.

SDLSN se pita ne bi li bilo nerazboroito boriti se za sve kolektivne ugovore, a propustiti priliku za očuvanje vlastitog te pozivaju svoje članstvo na podršku najvišem demokratskom obliku izjašnjavanja o važnom društvenom pitanju poput Zakon o radu, a čelnike sindikalnih središnjica koji im osporavaju pravo na pregovore upozorava da ne brkaju ulogu središnjica i sindikata.

Vlada i većina sindikata državnih službi potpisali su jučer sporazum kojim se sindikati odriču božićnice za ovu godinu, ali osiguravaju isplatu regresa i dara za djecu.

SDLSN

Prava iz kolektivnih ugovora treba staviti u funkciju razvoja

(POSLOVNI DNEVNIK, 1. lipnja 2010.)

Prava iz kolektivnih ugovora ne treba ukidati već staviti u funkciju gospodarskog razvoja i novog zapošljavanja, po ručili su danas iz Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika (SDLSN).

Politika kojom se štedi na materijalnim pravima radnika i službenika kratkovidna je i dugoročno štetna, a uštude koje se njome postižu minorne, navodi se priopćenju SDLSN-a. "Izlaz iz krize treba tražiti u razvoju i novom zapošljavanju, a tu ulogu generatora razvoja mogu upravo odigrati prava koja su trenutno trn u oku poslodavaca, poput naknade za prijevoz, regresa, božićnice i dara za djecu, ali i nekih koja su već ukinuta, poput toplog obroka ili medicinskog odmora."

Kada bi se naknada za toplo obrok za-

ista ugovorila kao mjera zaštite zdravlja, a ne novčanog bonusa namijenjenog krpanju kućnih proračuna, i zaposlenicima isplatila u obliku vaučera koji bi se mogli iskoristiti isključivo u restoranima, zalagajnicama ili za plaćanje usluga cateringa, to bi dovelo do razvoja ovog specifičnog segmenta ugostiteljstva, smatraju sindikalisti. "I u slučaju regresa moguće je novac preusmjeriti u izgradnju ili najam turističkih kapaciteta namijenjenih odmoru i rekreaciji zaposlenika po sistemu time-sharinga."

Iz SDLSN-a također poručuju da bi se poslodavci kroz sustav poreznih olakšica mogli poticati da svojim zaposlenicima kao specifičan vid materijalnih prava uplačuju različite pakete zdravstvenog i mirovinskog osiguranja ili organiziraju čuvanje djece, te rad u takvim tvrtkama i službama učine atraktivnijim upravo kroz podizanje razine društvenog standarda.

Velika je vjerojatnost da će se kvalitetni kadrovi radije odlučiti za rad u poslovnom okruženju koje im pruža višu razinu socijalne sigurnosti, svjesni da od veće plaće najvjerojatnije sami neće izdvajati sredstva za tu svrhu, ističe se u priopćenju. "Od tako shvaćene politike materijalnih prava u kolektivnim ugovorima moglo bi profitirati cijelo društvo pa SDLSN predlaže da se predstojeći kolektivni pregovori na svim razinama iskoriste za stvaranje preduvjeta za novi razvojni ciklus u gospodarstvu, a ne samo kao mjera kratkoročne uštude", zaključuju iz Sindikata. (pd)

Sindikat državnih službenika poziva sve političke stranke na očuvanje stečevina kolektivnog pregovaranja

ZAGREB, 28. svibnja 2010. (Hina) - Sindikat državnih službenika i namještenika Hrvatske pozvao je u današnjem priopćenju sve, a ne samo jednu političku stranku, na očuvanje vrijednosti stečevina kolektivnog pregovaranja.

Time je Sindikat državnih službenika reagirao na jučerašnje prozivanje SDP-a iz sindikata javnih službi, sa zahtjevom da se oporba angažira u zaštiti radničkih prava koja Vlada ugrožava najavljennom izmjenom čl. 262. Zakona o radu (ZOR).

Sirenski zov politike u prošlosti se pokazao pogubnim za sindikate koji su mu nasjeli, ističe Sindikat državnih službenika te podsjeća na svojedobnu podršku nekih sindikata SDP-u i njegovim koaličijskim partnerima koji su nakon pobjede na izborima prekrojili ZOR po diktatu MMF-a i Svjetske banke, a zatim počeli dijeliti otkaze i smanjivati plaće u državnim i javnim službama, te ne platiti obveze iz kolektivnih ugovora.

Izlaz iz gospodarske krize sindikat ne vidi u stvaranju sindikalno-političkih saveza, već u konsenzusu svih snaga u društvu po pitanju zajedničkih vrijednosti na kojima počiva društvena solidarnost.

Jedna od takvih vrijednosti su i kolektivni ugovori i njihova produžena primjena koji su, u društvu u kojem "dobre vjere" često nedostaje s jedne i druge pregovaračke strane, jedina garancija radničke i službeničke participacije u reguliranju prava iz rada.

Sindikat upozorava i Vladiu da poslodavca da prijetnja gubitkom kolektivnog ugovora može dovesti do toga da se pregovori po prvi puta počnu voditi "drugim sredstvima", a ne za stolom.

Najčvršća garancija socijalnog mira i uspješnog poslovanja su upravo kolektivni ugovori, pa čak i onda kad zbog produžene primjene traju po deset godina.

Situacija u kojoj po isteku kolektivnog ugovora "kamen kolektivnih pregovora uvijek iznova treba kotrljati uzbrdo" nije dobra ni za poslodavce niti za sindikate, pa je to jedan od razloga zašto sindikati državnih službi još uvijek pregovaraju sa svojim poslodavcем, kaže se u priopćenju.

PRIOPĆENJE VLADE:

Potpisan sporazum između Vlade i većine sindikata državnih službi

(Vlada RH) Kako bi se ojačala suradnja socijalnih partnera u provedbi Programa gospodarskog oporavka, predsjednica Vlade RH **Jadranka Kosor** s članovima Pregovaračkog odbora sindikata državnih službi potpisala je Dodatak II Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike te odgovarajući Sporazum, danas, u Banskom dvorima.

Sporazumom Vlade i sindikati državnih službi iskazuju suglasnost da se u 2010. godini ne isplati božićnica te da se sredstva preusmjere odgovarajućom preraspodjelom u okviru državnog proračuna za 2010. godinu za pomoć nezaposlenima. Dogovoren je zajedničko sudjelovanje sindikata državnih službi i Vlade u izradi

Zakona o plaćama u javnom sektoru, izradi Plana optimalnog broja zaposlenih i Plana zbrinjavanja viška zaposlenih po načelu dva za jedan. Vlada i sindikati redovito će se informirati o učincima provedbe Programa gospodarskog oporavka te će u okviru ostvarenih rezultata, rasta BDP-a i fiskalnih mogućnosti putem socijalnog dijaloga i kolektivnog pregovora dogovarati razinu pojedinih prava državnih službenika i namještenika.

Potpisivanje Dodatka II Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike te pripadajućeg Sporazuma jasno je opredjeljenje te djelotvorniji način konzultacija i pripreme rješenja od jednostranog donošenja odluka.

Današnje potpisivanje dokaz je da Vlada i kao poslodavac ne želi raskidati kolektivne ugovore, već želi sa socijalnim partnerima razgovarati i pregovarati te zajednički dogovoriti izmjene kolektivnih ugovora sukladno trenutnim gospodarskim i financijskim okolnostima.

Nastavljeni pregovori Vlade i sindikata o regresu, božićnici i daru za djecu

ZAGREB, 11. svibnja 2010. (Hina) - Vlada i sindikati državnih i javnih službi nastavili su danas pregovore o vladinu prijedlogu da se ove godine zbog krize zaposlenima u državnim i javnim službama ne isplate regres, božićnica i dar za djecu.

Nakon ove runde pregovora u Banskim dvorima čelnici Sindikata državnih

hina.hr

Sindikati državnih službi: od privatnog sektora ne tražimo daljnja odricanja

ZAGREB, 28. travnja 2010. (Hina) - Sindikati državnih službi od privatnog sektora ne traže daljnja odricanja, ali od Vlade kao poslodavca i vlasnika traže jednake uvjete rada u javnom sektoru, ako već ne kad su plaće u pitanju, onda barem kad su u pitanju odricanja, ističe Sindikat državnih službenika i namještene Hrvatske u današnjem priopćenju.

Tražimo da se od novca kojeg smo se spremni odreći pod jednakim uvjetima za sve zaposlene u javnom sektoru formira fond za pomoći za novo zapošljavanje u privatnom sektoru i socijalne pomoći nezaposlenima, ali i da se iz paketa restrikcija izuzme dar za djecu, kaže sindikat.

"Nismo protiv reformi ni smanjenja državne uprave tamo gdje je to moguće, ali tražimo da se taj proces odvija na način koji neće smanjiti postojeću razinu javnog servisa i radna mjesta, ako se ona mogu očuvati prirodnom odljevom, programiranim zapošljavanjem i rotacijom unutar državne uprave."

Relativna sigurnost plaća i radnih mjeseta u državnoj službi svakako je prednost u kri-

službi izjavili su novinarima da i dalje traže poštivanje Kolektivnog ugovora i isplatu regresa, božićnice i dara za djecu. Nastavljamo pregovore i očekujemo od Vlade da nam idući puta ponudi pisani prijedlog sporazuma, rekli su sindikalci.

Predstavnici Vlade nisu nam rekli da će ići na raskidanje Kolektivnog ugovora ako ne prihvati njihov prijedlog, rekao je predsjednik Sindikata državnih službenika i namještene Hrvatske **Boris Pleša**.

Danas smo otvorili i pitanja iz programa reforme državne uprave, poput outsourcinga, smanjenja broja zaposlenih i Zakona o plaćama, dodao je Pleša.

Predsjednik Sindikata policije Hrvatske **Dubravko Jagić** napomenuo je kako im Vlada nije ponudila nikakav kompromisni prijedlog o kojem se špekuliralo proteklih

dana u medijima te dodao kako sindikati ostaju pri svojim stajalištima i ne žele se odreći svojih prava.

Nakon predstavnika sindikata državnih službi na pregovore u Banske dvore došli su čelnici Sindikata javnih službi koji također inzistiraju na poštivanju svojeg kolektivnog ugovora. Predsjednica Samostalnog sindikata zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske **Spomenka Avberšek** rekla je da su kolektivni ugovori za sindikate "sveto pismo", pa bi vladino eventualno raskidanje kolektivnog ugovora bio, kako je kazala, "vrlo hrabar potez".

Odustajanjem od isplate regresa, božićnice i dara za djecu za oko 240 tisuća državnih i javnih službenika u proračunu bi se ove godine uštedjelo 640 milijuna kuna.

nom partnerstvu u reformi državne uprave koji je sklopljen između SDLSN-a i Vlade.

Budući da se privatnim pružateljima usluga koje u državnim tijelima obavljaju namještenci ne može uvjetovati preuzimanje zaposlenih kao moguće rješenje spomenuta je tvrtka Pleter-usluge u vlasništvu države koja takve poslove obavlja za potrebe MORH-a i OSRH, a preuzela je sve namještene koji su dotad radili u sustavu obrane na poslovima čišćenja i ugostiteljstva. Razgovori su se vodili i o rješavanju spora oko isplate troškova prijevoza nastalog nakon tumačenja Zajedničke komisije 7. prosinca prošle godine, a koje je dovelo do neisplate dijela troškova prijevoza službenicima koji koriste međumjesečni prijevoz, ističe se u priopćenju.

O prijedlogu Vlade kojim se traži neisplata regresa, božićnice i dara za djecu u 2010. godini nije se razgovaralo ultimativno već o tome koji bi sve bio obuhvaćen, u što bi se sredstva upotrijebila, a zatražen je i povrat sredstava po izlasku iz krize.

Sindikalna strana ukazala je na činjenicu da se u slučaju šireg konsenzusa o solidarnom odricanju materijalnih prava u korist novog zapošljavanja i socijalnih transfera nezaposlenima više ne radi o 640 milijuna kuna već znatno većoj masi novca te je stoga moguće razgovarati o tome da se iz restriktivnog paketa izuzme dar za djecu, zaključuju sindikalisti. (pd)

REAGIRANJE NA VLADINO RAZRJEŠENJE BORISA MESARIĆA

Hrvatska je zemlja polupanih lončića!

Sindikati su ukazali na činjenicu da se od državnih i javnih službi traži odricanje od materijalnih prava u korist socijalno ugroženi, dok se istovremeno takva prava isplaćuju u državnim tvrtkama

Večernji list

Piše: Romana Kovačević Barišić

(VEČERNJI LIST, 23. travnja 2010.) Hrvatska je zemlja polupanih lončića u kojoj je, osim lakaških droga, kriminalizirano i poštivanje kolektivnih ugovora, poručuje Sindikat državnih i lokalnih službenika nakon što je Vlada naložila razrješenje predsjednika uprave kutinske Petrokemije zbog isplate regresa zaposlenicima te tvrtke u većinskom državnom vlasništvu, čemu je povod bio upravo komentar SDLSN-a.

Ukazali su, naime, na činjenicu da se od državnih i javnih službi traži odricanje od materijalnih prava u korist socijalno ugroženih, dok se istovremeno takva prava isplaćuju u državnim tvrtkama, k tome i gubitima, zapitavši se jesu li kolektivni ugovori koji imaju državni i javni službenici manje vrijedni od onih u državnim tvrtkama.

Premjerka je na to promptno naredila smjenu čelnika rečene državne tvrtke, a kolege sindikalci iz Petrokemije uzvratili su da oni rade i proizvode u teškim uvjetima u kojima ni dva sata ne bi izdržali službenici, koje financiraju čak i kada proizvode gubitke...

- O tome jesu li policajci, pravosudni policajci i zatvorski čuvari, poreznici, carinici, inspektorji, savjetnici, administrativni i računovod-

SINDIKAT DRŽAVNIH SLUŽBENIKA:

Petrokemija isplatila regres

ZAGREB, 21. travnja 2010. (Hina) - Dok premjerka Jadranka Kosor javno raspodjeljuje novac od božićnica i regresa za socijalnu i poručuje sindikatima državnih i javnih službi da pritisci na Vladi neće urodit plodom, tvrtke u većinskom državnom vlasništvu počeće su s isplatom regresa za 2010. godinu, priopćio je danas Sindikat državnih službenika i namještene Hrvatske.

Tako je 9. travnja kutinska Petrokemija, koja je prošlu godinu zaključila s 267,6 milijuna kuna gubitaka, svojim zaposlenicima isplatila regres u neto iznosu od 2.500 kuna.

Riječ je o dvostruko većem iznosu od onog koji Vlada želi uskratiti državnim i javnim službenicima, kojima je Kolektivnim ugovorom zagarantirano 1.250 kuna regresa za korištenje godišnjeg odmora, ističe sindikat.

Time se ponovno otvara pitanje zbog čega bi se kolektivni ugovori u državnim tvrtkama trebali poštivati, a oni u državnim i javnim službama ne. Odgovori sindikata iz državnih tvrtki da oni rade i zarađuju na tržištu dok državne i javne službe troše novac realnog sektora zanemaruju činjenicu da su poduzeća u kojima rade sredstva za rad i položaj na tržištu stekla po povlaštenim, monopolističkim uvjetima i uz odricanja prošlih, sadašnjih i budućih generacija građana Hrvatske, naglašava Sindikat državnih službenika. Sindikat stoga Vladi poručuje da se u pregovorima za regres, božićnicu i dar za djecu više ne radi samo o pitanju solidarnosti u teškim vremenima, već i očuvanju minimuma dosljednosti zaposlenika koji brinu o sigurnosti građana, uhićuju, sude, zatvaraju i čuvaju kriminalce i prijestupnike, rade u zdravstvu, socijalnoj skrbi i obrazovanju, provode zakone i priključuju prihode državi za koju rade.

Predsjednik Nadzornog odbora Petrokemije **Željko Klaus** izjavio je pak Hini da su lani plaće u Petrokemiji realno pale za 15 do 18 posto, radnici nisu dobili božićnice, a broj zaposlenih je smanjen za 300 ljudi.

Prosječna plaća u Petrokemiji je oko 20 posto niža od hrvatskog prosjeka, a za razliku od zaposlenih u javnim i državnim službama mi u realnom sektoru smo već lani osjetili puni udar krize, napominje Klaus.

Ne želim reći ni riječ protiv kolega iz javnih i državnih službi, ali mi smo se već odrekli svega čega smo mogli odreći, kaže Klaus.

Nejednak tretman

Dok gubitaš Petrokemija daje 2500 kn regresa, Vlada svojim službenicima ne želi dati ni 1200

Više nije riječ o pitanju solidarnosti, već o očuvanju minimuma dostojanstva policajaca, sudaca, učitelja, nastavnika, liječnika ...

Kutinska Petrokemija, koja je 2009. godinu zaključila sa 267,6 milijuna kuna gubit-

ka, svojim je zaposlenicima nedavno isplatila regres od 2500 kuna. To je dvostruko veći iznos od onoga koji Vlada želi uskratiti državnim i javnim službenicima, a koji im je zajamčen Kolektivnim ugovorom.

- Ovime se ponovno otvara

pitanje zbog čega bi se prava u državnim tvrtkama trebala poštovati, a u državnim i javnim službama ne - upozorava Siniša Kuhar, glavni tajnik službeničkog sindikata, koji od Vlade traži da ne diskriminira zaposlene. Ne radi se više samo o pitanju

solidarnosti, već o očuvanju minimuma dostojanstva zaposlenika koji se brinu o sigurnosti građana, uhićuju, sude, zatvaraju i čuvaju kriminalce i prijestupnike, liječe nas, njeguju, obrazuju djecu i prikupljaju prihode državi - kaže Kuhar. (rok)

PETROKEMIJA HITRA REAKCIJA VLADE KOJA TRAŽI RAZRJEŠENJE PREDSJEDNIKA UPRAVE BORISA MESARIĆA

Dao regres i izgubio fotelju

•• U kutinskoj Petrokemiji ponovo vrije. Vjesni sa zatvorene sjednice Vlade da je, na preporuku premjerice Jadranke Kosor, zadužen Fond za privatizaciju da preko svojih predstavnika u Nadzornom

odboru društva Petrokemija provede postupak razrješenja predsjednika Uprave tog društva Borisa Mesarića, šokirala je Kutinu.

Predsjednik Nadzornog odbora Petrokemije Željko Klaus,

- Nama su plaće

na upit hoće li provesti odluku Vlade, rekao je da nije dobio nikavu službenu obavijest... Boris Mesarić, dugogodišnji uspješni direktor Petrokemije, pa je zbog regresa. Odnosno zbor odluke Uprave Petrokemije da 9. rujna isplati regres u neto iznosu od 2500 kuna svim zaposlenicima te tvornice, kojih je 2300. Na to su reagirali iz Sindikata državnih službenika i namještenika Hrvatske. Napominju kako je riječ o dvostruko većem iznosu od onoga koji Vlada želi uskratiti državnim i javnim službenicima, kojima je kolektivnim ugovorom zagarantirano 1250 kuna za korištenje godišnjeg odmora. Predsjednik Nadzornog odbora Željko Klaus ogorčen je i ponapanjem Sindikata.

- Imamo najskuplji plin u Europi, beskamatno kreditiramo poljoprivredu, nama cijene sirovina leti u nebo, a država ne dopušta poskupljenje gnojiva kojim bismo to pokrili - zaključuje Klaus.

MATE PIŠKOR

ŠTEDNJA, ŠTEDNJA (2) NEVJEROJATNA PRIČA IZ KUTINSKE PETROKEMIJE

Dobili regres, a 267 milijuna kn u gubitku

•• Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH (SDLSN) priopćio je kako se umatoč mjerama štednje koje je Vlada donijela u tvrtkama koje su u većinskom državnom vlasništvu regres za ovu godinu ipak isplaćuju. Sindikat navodi slučaj kutinske Petrokemije koja je, iako

je 2009. godinu zaključila s gubitkom od 267 milijuna kuna, 9. travnja isplatala regres u iznosu od 2500 kuna. To je dvaput veći iznos od iznosa regresa koji „Vlada želi uskratiti državnim i javnim službenicima“, a koji im je bio zajamčen kolektivnim ugovorom.

SDLSN je poručio Vladi ka-

ko se u pregovorima za regres, božićnice i dar za djecu ne radi samo o pitanju solidarnosti u teškim vremenima, koje se ovih dana često povlači, već o očuvanju minimuma dostojanstva. Iz Vlade su nam poručili kako kod Uprave Petrokemije provjeravaju navode iz sindikata... S. BRAJKOVIC

Petrokemija je česta novinska tema, zbog dugovanja, nedostatka plina, prosvjeda radnika...

Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH

Zagonj. Trg kneza Petra Krešimira IV. br. 2
10111 Zagreb, Hrvatska
Faks: 01/46 28 200, 46 28 201, 46 28 202, 46 28 203, 46 28 204, 46 28 205
E-mail: sdsn@mtel.hr; web: www.sdsn.hr

Naš znak: 177/10

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
Predsjednica Vlade
gda Jadranka Kosor, dipl. iur.

PREDMET: Površa članka 118. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike od strane Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene KU za DSIN
- spriječavanje nastupanja kolektivnog radnog sporu

Poštovana gospodo Predsjednici,

Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske u nekoliko Vam se navrata obraćao zbog jednostrane revizije važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (dalje: Kolektivni ugovor) u dijelu koji se odnosi na naknadu troškova prijevoza, koju je izvršila Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora (dalje: Komisija) 7. prosinca 2009. godine.

Poštovana gospodo Predsjednici,
Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske u nekoliko Vam se navrata obraćao zbog jednostrane revizije važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (dalje: Kolektivni ugovor) u dijelu koji se odnosi na naknadu troškova prijevoza, koju je izvršila Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora (dalje: Komisija) 7. prosinca 2009. godine.

S time u svezi obavješćujemo Vas da je sporno tumačenje odredbe članka 59. Kolektivnog ugovora kojim se uređuje naknada troškova prijevoza Komisija donijela suprotno odredbi članka 118. Kolektivnog ugovora. Naime, citirani članak, stavak 2., utvrđuje da Komisija ima šest članova od kojih svaka ugovorna strana imenuje tri člana, a stavak 3. da Komisija donosi pravilnik o radu.

Stavkom 4. Utvrđuje se da Komisija sve odluke donosi većnom glasova. Međutim, Komisija je 27. studenoga 2008. godine donijela Pravilnik o radu Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike u kojem je, u članku 7., stavku 2. utvrđila: „Komisija zaključke donosi većnom glasova prisutnih članova nakon što je svaki član Komisije dao svoje mišljenje, a u slučaju podijeljenog broja glasova odlučuje glas predsjednika Komisije.“

Ovakva odredba Pravilnika nema uporišta u članku 118. Kolektivnog ugovora koji ne poznae više ili manje vrijedne glasove članova Komisije, već govori isključivo o broju članova Komisije i tome kako se odluke donose većnom glasova njenih članova, razumijevajući pri tome da svaki član ima jedan glas, a što je razvidno iz izostanka odredbe da, npr., glas predsjedavajućeg vrijedi dva glasa ili da glas člana Komisije koji je viši od jednog metra vrijedi jedan glas, a člana koji je viši od dva metra vrijedi dva glasa. Stoga konstatiramo kako je u slučaju tumačenja odredbe članka 59. Kolektivnog ugovora od 7. prosinca 2009. godine Komisija prekoračila ovlasti koje ima sukladno odredbi članka 118. Kolektivnog ugovora i donijela tumačenje za koje nije imala potrebnu većinu glasova.

To je razvidno iz Zapisnika sa sjednice Komisije od 7. prosinca 2009. godine u kojem, pod Ad. 3. stoji, citiramo: „Nakon provedene rasprave jednoglasno su donijeti sljedeći zaključci, osim pod točkom 15. Za koju su Darko Crnković, Mario Akmačić i Iva Bolanča glasovali protiv,...“

Radi se o točki u kojoj je donijeto novo (izmijenjeno) tuma-

čenje Komisije kojom je pravo naknade troškova prijevoza službenika bitno suženo u odnosu na prethodno tumačenje iste Komisije od 27. studenoga 2008., a temeljem kojeg se naknada troškova prijevoza obračunava od 1. siječnja 2010. godine.

Budući da Komisija kod glasanja o zaključku pod točkom 15. nije imala potrebnu većinu glasova za donošenje odluke, zaključak, odnosno tumačenje odredbe članka 59. Kolektivnog ugovora nije bilo moguće donijeti. S druge strane, u slučaju tumačenja članka 59. Kolektivnog ugovora od 27. studenoga 2008. godine, zaključak Komisije je pravovaljan, budući je donijet stvarnom većinom glasova, odnosno sa šest glasova „za“ i ni jedan glas „protiv“, a što je razvidno iz Zapisnika sa sjednice Komisije u kojem se pod Ad. 3. navodi: „Nakon provedene rasprave, jednoglasno su donijeti sljedeći zaključci,...“.

To znači da se u državnim tijelima naknada troškova prijevoza od 1. siječnja 2010. godine isplaćuje temeljem ništavog zaključka, odnosno tumačenja Komisije, te SDLSN stoga od Vlade traži sljedeće:

1. žurno donošenje Pravilnika o radu Komisije uskladenog s odredbama Ugovora;

2. ne donošenje zaključaka, odnosno tumačenja odredaba Kolektivnog ugovora od strane Komisije u slučaju podijeljenog broja glasova do donošenja novog i s Kolektivnim ugovorom uskladenog Pravilnika o radu Komisije;

3. izmjenu i dopunu odredbe članka 118. Kolektivnog ugovora, na način da se u slučaju podijeljenog broja glasova tumačenje povjeri neutralnom stručnjaku, sukladno već dostavljenom prijedlogu SDLSN od 4. siječnja 2010. godine;

4. naknadu razlike troškova prijevoza isplaćenih po tumačenju od 7. prosinca 2009. godine do visine troškova prijevoza koje službenicima pripada po tumačenju od 27. studenoga 2008. godine.

Skrećemo pozornost da će SDLSN, u slučaju nastavka isplate troškova prijevoza po tumačenje Komisije od 7. prosinca 2010. godine biti prisiljen zaštitu prava svojih članova ostvariti u postupku mirenja, odnosno sudskom postupku, što je kudikamo skuplja varijanta od dogovornog rješenja ove situacije.

S time u svezi nadamo se brzom odgovoru i nastavku uspješne suradnje i socijalnog dijaloga Vlade i sindikata državnih službenika.

S osobitim poštovanjem,

GLAVNI TAJNIK
Siniša Kuhar

Skrećemo pozornost da će SDLSN, u slučaju nastavka isplate troškova prijevoza po tumačenje Komisije od 7. prosinca 2010. godine biti prisiljen zaštitu prava svojih članova ostvariti u postupku mirenja, odnosno sudskom postupku, što je kudikamo skuplja varijanta od dogovornog rješenja ove situacije.

S time u svezi nadamo se brzom odgovoru i nastavku uspješne suradnje i socijalnog dijaloga Vlade i sindikata državnih službenika.

S osobitim poštovanjem,

GLAVNI TAJNIK
Siniša Kuhar

KOLEKTIVNO PREGOVARANJE U DRŽAVNIM SLUŽBAMA

Kretanje učinaka kolektivnog pregovaranja

Početke kolektivnog pregovaranja u javnim i državnim službama možemo u cijelosti vezati uz pregovore za Opći kolektivni ugovor za javna poduzeća i javne djelatnosti koji su 09.10.1992 godine potpisali Vlada Republike Hrvatske i Koordinacija hrvatskih sindikata javnih djelatnosti i javnih poduzeća. Naime, Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika je tada bio član udruge sindikata više razine koja je potpisala spomenuti Opći kolektivni ugovor. Plaća i materijalna prava ugovoreni tim ugovorom su u velikoj mjeri bili vezani za rezultate gospodarstva. (Tablica 1)

Uslijedilo je pregovaranje za kolektivne ugovore po djelatnostima, a zaključen je i Temeljni kolektivni ugovor za javne djelatnosti.

Prijelazom na niže razine pregovaranja, nakon početka primjene Zakona o radu, odnosno nakon 01. siječnja 1996. godine, došlo je do kontinuiranog smanjenja radničkih i službeničkih prava kao i do poremećaja u odnosima parametara koji njihovu razinu određuju. To se posebno odnosi na realni sektor dok se u javnom sektoru, zahvaljujući posebnim uvjetima pregovaranja i upornosti sindikata, ta razina koliko toliko održala.

Naime, odustajanje od općih kolektivnih ugovora i prijelaz na pregovaranje po granama i djelatnostima u mnogome je poremetilo odnose u parametrima jer je, na taj način, znatno umanjena i disperzirana pregovaračka moć sindikata. Odnos najniže osnovne plaće ugovorene kolektivnim ugovorom i najniže (minimalne) plaće koju jamči država za puno radno vrijeme u općim kolektivnim ugovorima, u ukupnom prosjeku, iznosi je NOP = 1,45 MP, dok je taj odnos, nakon deset godina pregovaranja, znatno nepovoljniji za NOP i iznosi, zajedno s javnim djelatnostima i državnim službama, 1,236. (Tablica 2)

Dokaz tvrdnji o urušavanju prava iz kolektivnih ugovora i po količini i po kakvoći su kolektivni ugovori za javne djelatnosti i državne službe koji su bili u primjeni 2006. godine. (Tablica 3)

Usporedba podataka iz Tablice 3 s podacima iz Tablice 1 jasno pokazuje smanjenje prava i gubitak veze s realnim sektorom.

Budući da kolektivni ugovori predstavljeni u Tablici 3 predstavljaju karakteristične kolektivne ugovore, mogu vjerodostojno poslužiti za ilustraciju formalno pravno ugovorenih minimalnih standarda u pogledu cijene rada. Iz Tablice 3 takođe je jasno vidljivo slijedeće:

1. Prosječna bruto ugovorena najniža plaća iz prikazanih ugovora iznosi 2.572,38 kuna, što je 41,60% prosječne bruto plaće za listopad 2005. godine

2. Prosječna neto ugovorena najniža osnovna plaća iz prikazanih kolektivnih ugovora iznosi 1.479,12 kuna, što je 34,10% prosječne neto plaće u RH za listopad 2005. godine.

3. Prosječna ugovorena plaća najniža osnovna plaća iz kolektivnih ugovora (2.572,38 kuna) iznosi svega 1,236 propisane najniže osnovice koja služi za obračun i plaćanje obveznih doprinosa.

Prosječna najniža osnovna plaća iz odabranih karakterističnih kolektivnih ugovora u odnosu na prosječnu minimalnu neto i bruto plaću isplaćenu u Republici Hrvatskoj u 2005. godini je na razini odnosa minimalne i prosječne bruto plaće u istoj godini ili je neznatno uvećana. Ovo ozbiljno ukazuje na upitnost metodologije kolektivnog pregovaranja o plaći, što je temeljna zada-

Tablica 1. Pregled materijalnih prava iz općih nacionalnih kolektivnih ugovora u RH potpisanih do donošenja Zakona o radu¹

Kolektivni ugovor	Materijalna Prava									
	1 Bolovanje preko 90 dana	2 Naknada za smrću roditelja	3 Naknada za smrću roditelja i dečaka	4 Poklon djeći	5 Terenski dodatak	6 Otvorenji život	7 Opresnjava za miruvine	8 Opresnjava za otroke	9 Naknada za godišnji odmor	10 Rozvrsnica
Opći kolektivni ugovor	I Prosječna plaća u gospodarstvu III ²	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	Nije ugovoreno	Nije neminimalno izplaćeno	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	Nije ugovoreno	19.800 HRD	Nije ugovoreno	
OKU za gospodarstvo	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	Nije ugovoreno	Najniže 6% prosječne plaće u gospodarstvu III	Nije definisano	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	Nije ugovoreno	19.800 HRD	Nije ugovoreno
OKU za JP 1.HD ³	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	3. Prosječna plaća u gospodarstvu III	I Prosječna plaća u gospodarstvu III	13% Prosječna plaća u gospodarstvu III	Najniže 6% prosječne plaće u gospodarstvu III	Nije definisano	Najniže 3% prosječna plaća u gospodarstvu III	Nije ugovoreno	19.800 HRD	Nije ugovoreno

ča radničkih interesnih udrug.

Iz navedenih podataka se jasno isčitava neravnopravnost u odnosima parametara vezanih za plaću ugovorenog kolektivnim ugovorom, koja je temeljno izvorite parametara za materijalna prava koja se kolektivno ugovaraju. To se posebno odnosi na javne djelatnosti i državne službe i njihov odnos s rezultatima gospodarstva. Naime, prvi su kolektivni ugovori (misli se na opće kolektivne ugovore), bez obzira što su zasebni, bili povezani tako da su temeljna materijalna rješenja iz Općeg kolektivnog ugovora za javne djelatnosti i javna poduzeća bila ovisna o rezultatima gospodarstva. Napuštanjem tog tipa kolektivnog pregovaranja, uoči donošenja Zakona o radu i prijelazom izričito na gransko niže oblike kolektivnog pregovaranja, ta se veza gubi i u kontekstu kolektivnog pregovaranja počinju prijepori između tva dva sektora.

Standardi ugovoreni kolektivnim ugovorima iz Tablice 4 nastavljaju kontinuitet iz prethodnih kolektivnih ugovora i pokazuju nastavak trenda smanjenja prava iz kolektivnih ugovora, poglavito vrijednosnog

Tablica 2. Usporedba najnižih osnovnih plaća iz karakterističnih kolektivnih ugovora u primjeni 2005 godine u odnosu na prosječnu bruto plaću i minimalnu plaću za tisuću godinu⁴

Kolektivni ugovor/ djelatnost	Najniže osnovna plaća iz kolektivnog ugovora	NHPI Prosječna bruto plaća 2005	NHPI Minimalna plaća 2005
Ajroškar	2200	0,332	1,037
INAI ⁵	7380	0,381	1,144
Društvo službenici i namještenici	6114,87	0,716	2,170
Obrta, male i srednje preduzetništvo	2315	0,371	1,113
Druga i poprična industrija	1981	0,317	0,917
Građevinarstvo	2100	0,336	1,057
Uzemljopravni i turizam	1984,99	0,317	1,069
Javno djelatnoštvo (Ugovoreni kolektivni ugovori za državne službe i namještenike u javnim sektorima)	6114,87	0,316	2,170
Trgovina	1600	0,256	0,869
HPP ⁶	2368	0,379	1,138
UKUPNO (Broj Kolektivnih ugovora za državne službe i namještenike i TKU ⁷)	2112,38	0,381	1,045
TKU (Broj Kolektivnih ugovora za državne službenike i namještenike i TKU)	2572,38	0,412	1,236

Tablica 3. Pregled materijalnih prava iz karakterističnih kolektivnih ugovora za javne i državne službe RH u primjeni 2006 godine u odnosu na minimalnu i prosječnu platu neto plaću isplaćenu u RH za 2006 godinu⁸

Štablja	Socijalni akt	Materijalna Prava									
		1 Bolovanje preko 90 dana	2 Naknada za smrću roditelja	3 Naknada za smrću roditelja i dečaka	4 Poklon djeći	5 Terenski dodatak	6 Otvorenji život	7 Opresnjava za miruvine	8 Opresnjava za otroke	9 Naknada za godišnji odmor	10 Rozvrsnica
Zadar	Zadar	4.412,42	4.412,42 kn	2.03	2.03	6.10	6.10	4.412,42 kn	4.412,42 kn	4.412,42 kn	
Nije neminimalno izplaćeno	Nem poređivo	3,00	3,00	3,00	0,97	0,97	0,97	13.237,26 kn	13.237,26 kn	13.237,26 kn	
Nije neminimalno izplaćeno	Nem poređivo	4.000	4.000	4.000	0,97	0,97	0,97	13.237,26 kn	13.237,26 kn	13.237,26 kn	
Nije ugovoreno	Nem poređivo	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

me njihova zaključenja nije za to bilo posebnog razloga, jer je prosječan rast u tom razdoblju omogućavao

ZATON

Otvoreni 16. športski susreti SDLSN RH

(SDLSN, 5. svibnja 2010). Večeras su u turističkom naselju Zaton kod Zadra svečano otvoreni 16. športski susreti Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske.

Na susretima će se u iduća tri dana oko 1.100 službenika i namještenika o svom trošku natjecati u malom nogometu, košarci, odbojci na pijesku, tenisu, stolnom tenisu, potezanju konopca, streljaštvu, pikadu, kuglanju, šahu i belotu.

Pozdravljajući okupljene sudiovine, zaželjevši im ugodno druženje i sportsku sreću, predsjednik Sindikata **Boris Pleša** poručio je službenicima i namještenicima kako su posljednji događaji u kojima je ranjen policijski službenik pokazali kako državna služba nije hladovina u kojoj se lako zarađuje sigurna plaća i najavio borbu sindikata za očuvanje kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike i prava koja su njime ugovorena, dodavši kako su prava državnih službenika i namještenika jednako vrijedna kao i prava drugih koji se ovih dana pozivaju na svoje kolektivne ugovore.

Ispred Vlade Republike Hrvatske susrete je otvorio ministar uprave **Davorin Mlakar**, koji je službenicima zaželio da narednih dana napune „baterije“ kako bi nakon susreta nastavili obavljati svoje odgovorne poslove s novim elanom i na zadovoljstvo hrvatskih građana.

rezultati 16. športskih susreta sdsn rh zaton 5.-9.5.2010.

UKUPNI POBJEDNIK

1. Sisačko-moslavačka županija
2. Primorsko-goranska županija
3. Grad Zagreb

PIKADO MUŠKARCI ekipno

1. Carinarnica Varaždin
2. Sisačko-moslavačka županija - Uprava
3. Grad Sisak - Potpisani

PIKADO MUŠKARCI pojedinačno

1. Alan Đozić (Sisačko-moslavačka županija - Uprava)
2. Drago Bratković (Hrvatski sabor II)
3. Danijel Petković (Općina Pitomača)

STRELJAŠTVO ŽENE - pojedinačno

1. Anuca Pastrovicchio (Primorsko-goranska županija II)
2. Sanja Nazalević (Primorsko-goranska županija II)
3. Vesna Ređep (Grad Đurđevac)

POTEZANJE UŽETA

1. JVP Gospić
2. DUZS Zagreb
3. Sisačko-moslavačka županija

STRELJAŠTVO ŽENE ekipno

1. Primorsko-goranska županija II
2. Grad Čakovec I
3. Sisačko-moslavačka županija

MALI NOGOMET

1. PP Gračac
2. Zatvor Pula
3. Grad Osijek

NAJBOLJI NOGOMETAŠ
Franjo Bodakoš
(PP Našice)

NAJBOLJI STRIELAC:
Ilija Pranjić (Grad Osijek)

STRELJAŠTVO MUŠKARCI pojedinačno

1. Slavko Šantek (Sisačko-moslavačka županija - Uprava I)
2. Mladen Mezga (Grad Čakovec I)
3. Zvonimir Turk (Grad Čakovec I)

STRELJAŠTVO MUŠKARCI ekipno

1. Sisačko-moslavačka županija - Uprava I
2. Grad Čakovec I
3. Primorsko-goranska županija I

STOLNI TENIS MUŠKARCI

1. Medimurska županija
2. Požeško-slavonska županija III
3. Sisačko-moslavačka županija - Uprava I

STOLNI TENIS ŽENE

1. Sisačko-moslavačka županija
2. Grad Rovinj
3. Županijski sud Varaždin

TENIS MUŠKARCI +50

1. Igor Deranja (Grad Dubrovnik)
2. Mladen Šušak (Virovitičko-podravska županija)
3. Mladen Žitnjak (Sisačko-moslavačka županija)

KUGLANJE ŽENE pojedinačno

1. Sanja Nazalević (Primorsko-goranska županija II)
2. Katarina Kraljić (Krapinsko-zagorska županija)
3. Blaženka Dujmović (Ministarstvo financija)

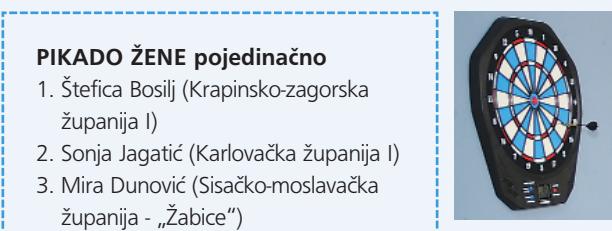
KUGLANJE ŽENE ekipno

1. Primorsko-goranska županija II
2. Primorsko-goranska županija I
3. Krapinsko-zagorska županija

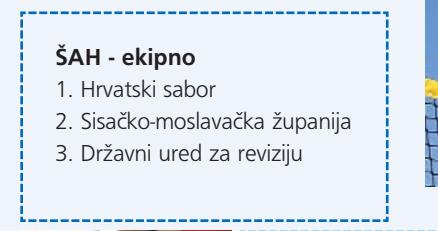
ULIČNA KOŠARKA

1. Državni zavod za statistiku
2. JVP Zadar
3. Policija Županija

PIKADO ŽENE pojedinačno

1. Štefica Bosilj (Krapinsko-zagorska županija I)
2. Sonja Jagatić (Karlovачka županija I)
3. Mira Dunović (Sisačko-moslavačka županija - "Žabice")

ŠAH - ekipno

1. Hrvatski sabor
2. Sisačko-moslavačka županija
3. Državni ured za reviziju

ODBOJKA NA PIJESKU

1. Grad Osijek
2. JPVP Osijek
3. Zatvor Zagreb

KUGLANJE MUŠKARCI pojedinačno

1. Zlatko Filipančić (MORH DUZS Zagreb)
2. Borislav Klepac (Primorsko-goranska županija)
3. Igor Babić (Primorsko-goranska županija)

PIKADO ŽENE ekipno

1. Sisačko-moslavačka županija - "Žabice"
2. Karlovачka županija II
3. Karlovачka županija I

ŠAH - pojedinačno

1. Željko Brlek
2. Stanislav Maroja
3. Željko Mlinarić i Josip Gradiščak

BELOT

1. Ivan Vusić i Siniša Šamec (Kaznionica Lepoglava)
2. Damir Vučetić i Tomislav Vragolović (Općinski sud Slavonski Brod)
3. Srećko Sanković i Zdenko Marelja (Grad Osijek)

TENIS - žene

1. Ankica Žitnjak (Sisačko-moslavačka županija)
2. Ivanka Maršić-Šeketa (HZZ, Vukovarsko-srijemska županija)
3. Marija Jukić (Grad Zadar)

ZATON

Sindikalisti izviđali poruke premijerke Kosor

Boris Pleša, predsjednik Sindikata rekao je kako će sindikat i dalje ustrajati u borbi za ostvarivanjem prava iz kolektivnog ugovora

Večernji list

autor: Stela Filipi/VLM 05.05.2010.

(VEČERNJI LIST) ZATON - Večeras su u Zatonu pokraj Nina otvoreni 16-ti Sportski susreti Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika koji su okupili 1.100 sudionika.

Skupu se obratio **Boris Pleša**, predsjednik Sindikata rekavši kako će i dalje ustrajati u borbi za ostvarivanjem prava iz kolektivnog ugovora. Nije propustio spomenuti nedavni napad na policajca koji je ozlijeden pri obavljanju svoje dužnosti te je istaknuo kako se i dalje postavlja pitanje da li su službenici balast ili potreba društva.

Pročitao je i pismo premijerke Jadranke Kosor iz kojeg se da iščitati kako ona

izuzetno cijeni državne službenike i namještenike, no ta je njena poruka naišla na zvižduke okupljenih sindikalista.

Sportske susrete svečano je otvorio Ministar uprave i izaslanik premijerke Kosor **Davorin Mlakar**.

Na sindikalnim sportskim susretima 1.100 državnih službenika

Ako ste primjerice danas tražili dozvolu za poslovni prostor u Zagrebu ili možda negdje drugdje u Hrvatskoj mogli ste naići na zaključana vrata državnih službenika

Zagreb, 07.05.2010., 21:07
/ Barbara Golja

(Dnevnik Nove TV) Njih više od tisuću već je tri dana u Zadru na sindikalnim sportskim susretima. Tvrde, sve su platili sami, što je lijepo, ali tko radi se odmara, a onaj tko radi, radi. Oni koji su otišli na sindikalne igre otišli su opravdano, oni koji rade, rade svoj posao', rekao je **Milan Bandić**.

Ali nije ih se danas moglo vidjeti kako se natječu u odbocji na pijesku, nogometu, potezanju konopa, jer su do večernjih sati odmarali po sobama turističkog naselja. Za to vrijeme gradsko je poglavarstvo praznje za 107 vrijednih djelatnika.

Radoholični gradonačelnik koji sam ne ide ni na godišnji, dao im je blagoslov jer su kaže posljednjih de-

da se pravilnjom razinom i uspostavljanjem reveribilne veze i komunikacijskih kanala između realnog i javnog sektora prava zaposlenika u oba sektora i odnosi parametara koji ih određuju zadrže barem na istoj razini.

Naime, odnos osnovice koja služi za obračun plaća za državne službe i javne djelatnosti i minimalne plaće, prema Zakonu o minimalnoj plaći, za četiri godine pao je za 11,36%, dok je odnos iste osnovice s prosječnom neto plaćom u Republici Hrvatskoj ostao ne-promijenjen izričito zbog različitog rasta plaća u realnom i javnom sektoru.

Kolektivni ugovor je potpisani prije recesije i uvođenja kriznog poreza i porast BDP-a bio je pozitivan. Nastupom recesije i uvođenjem kriznog poreza taj se odnos umanjuje za dodatnih 2,8%. Ovdje ćemo izdvojiti pravo na pomoć (naknadu) za slučaj bolovanja dužeg od 90 dana i otpremnine za mirovinu. Naime, odnos naknade za bolovanje ugovorene Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike uspio je, upornošću sindikata, na istoj razini kao i osnovica, jer je ova naknada ugovorena u visini jedne osnovice. Tako je naknada za bolovanje preko 90 dana iz Kolektivnog ugovora koji je u primjereni, u odnosu na minimalnu plaću iz Zakona o minimalnoj plaći, realno smanjena za isti postotak kao i osnovica, odnosno za 11,36%, kao i odnos s prosječnom plaćom koji bilježi pad za 2,77%. Ostala prava koja su u Kolektivnom ugovoru definirana u nominalnom iznosu slijede iste trendove, dok su ona koja ni na koji način nisu nominalno određena odredbama Kolektivnog ugovora, vezana za prethodne isplate i ugovorenje je da će se o njima posebno pregovaratati. Odnosi koji su spomenuti analizom Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike karakteristični su i za kolektivne ugovore u javnim djelatnostima, osim TKU koji uređuju samo osnovne garante.

Posebnost kolektivnog pregovaranja za državne službe i javne djelatnosti

Kod državnih i javnih službi koje se financiraju iz državnog proračuna postavlja se racionalno pitanje određenja poslodavca. Ekstenzivno tumačeno, Vlada je poslodavac samo službenicima i namještenicima zaposlenima u Vladi Republike Hrvatske, odnosno službenicima ministarstava, Vladinih ureda, Vladinih agencija i sl. Nadalje, Vlada nije ni udruga poslodavaca, odnosno pojedinih resora udruženih u Vladu, kao udruga više razine. To stoga što se javne službe financiraju i županijskim i lokalnim proračunima, a ugovor o radu u javnim službama i radni sporovi, pojedinačni i kolektivni, ne vode se s resorom koji u ime Vlade potpisuje kolektivni ugovor, nego se vode s ustavom u kojemu je radnik zaposlen. U praksi potpisnik kolektivnih ugovora u ime Vlade u pravilu je resorni ministar, osim ako se ne radi o globalnom kolektivnom ugovoru na nacionalnoj razini. Neznatna razlika se javlja kod državnih službenika i namještenika kojima ugovor o radu zamjenjuje rješenje o rasporedu na radno mjesto, odnosno zvanje.

Specifičnost državnih službi, koja u mnogome određuje strategiju i okvir kolektivnog pregovaranja, sasto-

ji se u tome da su one od vitalnog interesa za funkciranje društva u cjelini te o kvaliteti njihova funkciranja ovisi i učinkovitost gospodarstva i ukupna učinkovitost društva.

Budući da hrvatska radna pravna regulativa ne pozajme strukovno kolektivno pregovaranje (strukovno organiziranje da), česti problemi nastaju u slučaju spora sindikata o broju i sastavu pregovaračkog odbora. Prema odredbama Zakona o radu ako o tome sindikati ne postignu sporazum, odluku donosi Gospodarsko socijalno vijeće. Tko je obvezan i ovlašten Gospodarsko-socijalnom vijeću dostaviti podatke o brojčanoj zastupljenosti sindikata, jer je velika disperzija sindikata među državnim službenicima i namještenicima, a poglavito u javnim službama. U javnim djelatnostima ima oko 25 sindikata s pravom na kolektivno pregovaranje, a u državnim službama 14. S manjom ili većom koncentracijom udruženi su u pet sindikalnih središnjica koje participiraju u radu Gospodarsko socijalnog vijeća. Kod kolektivnog pregovaranja za javne djelatnosti i državne službe izvorište nesporazuma nalazi se u neravnoteži prava na kolektivno pregovaranje i sposobnosti za kolektivno pregovaranje i posjedovanja stručne i logističke potpore istome. Prema Zakonu o radu pravo na kolektivno pregovaranje stječe se činom upisa u registar udruga pri ministarstvu nadležnom za rad, a uvjet za upis udruge je deset punoljetnih osoba- utemeljitelja. Mnogošto sindikata s minornim brojem članova, u smislu legitimeta, je jednak onima koji broje desetke tisuća, a u smislu tarifne sposobnosti su zanemarivi. Stoga su realno moguće i česte arbitrarne odluke trećega, odnosno diskrecionom pravu Gospodarsko socijalnog vijeća ili Ministra nadležnog za rad ako ovo nije utemeljeno.

I u ovom kao i mnogim drugim slučajevima, kao problem se iskazuje činjenica da Zakon o radu, kao ni drugi srodnici propisi nema odredaba o uvjetima za reprezentativnost sindikata na razini društva, odnosno na nacionalnoj razini. Nepreciznost ovih odredbi u smislu reprezentativnosti sindikata u praksi često dovodi do monopolizacije većih sindikata i mogućnosti da pojedini sindikati struka koji po svojoj brojnosti, a i zbog nepostojanja tradicije i prakse strukovnog kolektivnog pregovaranja, zbog svoje manje brojnosti budu isključeni iz kolektivnog pregovaranja i objektivno prisiljeni na udruživanja protiv svoje volje⁴. Ovdje kao i u mnogim drugim slučajevima najpravednijim se nameće institut socijalnih izbora koji je narušen Zakonom o izmenama i dopunama zakona o radu 2003. godine, a čijom se primjenom izbjegava monopolizacija tako zavala većih sindikata, a osigurava zakonom jamčeno pravo na kolektivno pregovaranje manjinskim sindikatima. To stoga što u slučaju socijalnih izbora za sastav pregovaračkog odbora glasuju svi članovi sindikata na području za koje se pregovara. Olakotne okolnosti kolektivnog pregovaranja u državnim službama su relativna stabilnost radnih mjesti i redovitost financiranja, a otežavajući je nepostojanje instituta strukovnog kolektivnog pregovaranja uz neracionalnu disperziju sindikata.

Tablica 4. Pregled NOP i materijalnih prava iz karakterističnih kolektivnih ugovora za javne i državne službe u RH u primjeni 2010. godine u odnosu na minimalnu i prosječnu plaću neto plaću isplaćenu u RH za 2006. godinu

	Kolektivni ugovor	Materijalna prava												Oporezivanje za miruvine			Oporezivanje za stak			Naknada za godišnji ulazak				
		Bolovanje preko 90 dana			Naknada za slučaj smrti radnika			Poklon djeци			Terenski doslatak			Odvjetni život			Oporezivanje za stak			Naknada za godišnji ulazak				
Radnički ugovor	Temeljni ugovor	1/ MP	2/ PP	3/ MP	3/ PP	4/ MP	4/ PP	5/ MP	5/ PP	6/ MP	6/ PP	7/ MP	7/ PP	8/ MP	8/ PP	9/ MP	9/ PP	10/ MP	10/ PP	11/ MP	11/ PP	12/ MP	12/ PP	
Bratav službenici i namještenici	Temeljni ugovor	5 108,54	1,82	0,97	0,37	10 217,68	3,63	1,95	1,35	Ni je navedeno	Ni je navedeno	Ni je navedeno	Ni je navedeno	170,00	0,664	0,053	1 000,00	0,56	15 326,52	5,47	2,92	2,92	Ni je navedeno	Ni je navedeno

Industrijske akcije u državnim službama i javnim djelatnostima

Lokalizacija kolektivnog pregovaranja uzrokovala je i lokalizaciju industrijskih akcija sindikata u ovim djelatnostima. Temeljni moto Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika da rješenja iz kolektivnih ugovora nužno trebaju biti stavljena u funkciju razvoja ni unutar državnih službi, a poglavito unutar javnog sektora nije etabriran kao glavni pokretač kolektivnog pregovaranja i provođenja industrijskih akcija u svrhu njegove obrane. Razlog tomu leži ponajprije u velikoj brojnosti i neracionalnoj disperziji sindikata. U javnom sektoru dječe preko 40 sindikata s pravom kolektivnog pregovaranja, a time i vođenja kolektivnih radnih sporova i provođenja industrijskih akcija. To je razlogom da su relativno rijetke industrijske akcije koje po obimu i rješenjima koja iz njih proizlaze imaju opći karakter. Između brojnih lokalnih akcija posebno se mogu izdvojiti štrajkovi državnih i lokalnih službenika i namještenika iz prosinca 2005. godine i veljače 2006. godine, štrajk zapošlenih u srednjim školama iz 1994. godine, opći štrajk u obrazovanju 2006. godine i još poneki.

Štrajkovi iz prosinca 2005. godine i veljače 2006. godine, koje je organizirao i proveo Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika, su karakteristični po tome što je to jedini slučaj od 1990. godine da je sindikat upotrijebio institut plaćanja štrajka iz vlastitog štrajkaškog fonda. Naime, nakon silnih pritisaka Vlade na Sindikat, vezano za štrajk u prosincu 2005. godine i prijetnjom o neplaćanju vremena provedenog u državu službenicima i namještenicima koji štrajkaju, Sindikat je odlučio iz vlastitog štrajkaškog fonda platiti dane provedene u štrajku. To je bio prvi put u hrvatskoj sindikalnoj praksi da sindikat plaća štrajk vlastitim sredstvima. Moć hrvatskih sindikata je na takvoj razini da samo rijetki imaju štrajkaški fond, a osim ovog slučaja nije zabilježeno da sindikat plaća svojim članovima sate provedene u štrajku. Ovo pokazuje da uspjeh industrijske akcije ovisi o više čimbenika. Ponajprije uspjeh ovisi o utemeljenosti i transparentnosti zahtjeva, o brojnosti sudionika, o obuhvatu područja te o materijalnoj i logističkoj potpori. Budući da u Hrvatskoj ne postoji nikakva statistika štrajkova i lockouta, nije moguće napraviti kronologiju industrijskih akcija i njihovih rezultata, jer su iste rasparcelirane na segmente i široko disperzirane na niže organizacijske razine. Ovi primjeri, a poglavito primjer plaćenog štrajka iz veljače 2006. godine, ukazuju na mogućnost da se valjanom organizacijom i pripremom akcije može osigurati uspjeh akcije i po rezultatima s dugoročnim učinkom i po obuhvatu, bez obzira na socijalnu atmosferu i reakciju druge strane u sporu zbog kojeg se akcija i provodi.

Ivan Rebac

(Ivan Rebac autor je knjige *Socijalni dijalog i kolektivno pregovaranje u Hrvatskoj* u izdanju TIMpressa, sindikalni profesionalac i dugogodišnji državni službenik - viši stručni savjetnik i voditelj Odsjeka za socijalno partnerstvo, kolektivne ugovore i udruge, danas u mirovini, koji je na našu zamolbu za *Sindikalni list* posebno obradio temu kolektivnog pregovaranja u državnim službama.)

1. Zakon o radu donesen je na sjednici Zastupničkog doma Sabora republike Hrvatske 17. svibnja 1995. godine, objavljen je u „Narodnim novinama“ broj: 38/95 od 08. lipnja 1995. godine, a primjenjuje se od 01. siječnja 1996. godine.

2. Izvor: izvješta DZS i kolektivni ugovori, izračun i obrada autora

3. Tablice do i nakon donošenja Zakona o radu nije moguće u cijelosti analitički uspoređivati, jer nakon 01.01.1996. godine djelatnosti tektstilne, kožarske i gumarske industrije i dječljosti proizvodnje i prerade metala nemaju potpisane granske kolektivne ugovore.

4. Usporedi članak 195. Zakona o radu-pročišćeni tekst (Narodne novine broj: 137/04)

Ljudi u normalnim državama strahuju od poreznika, ne policije

(Dnevnik Nova TV, 6. svibnja 2010.)

Možda da smo sređena država i da smo svi platili porez prošle godine, ne bi bilo potrebe za kriznim porezom. Naime gotovo 2 milijarde kuna je neplaćenog poreza fizičkih i pravnih osoba.

No to nije sve. U normalno uređenim zemljama ljudi se više boje poreznika, nego policajca. Zbog utaje poreza ide se u zatvor. Kod nas je to više iznimka nego pravilo. Mnogi su u nas oštetili proračun za milijune, a većina se nasmijala zakonima. Utaja poreza u Hrvatskoj javna je tajna. Najčešće se prikriva kod isplate plaća, na papiru minimalac podeblja se isplatom radniku na ruke, pa ostane novca i za kuće i za jahte. Popusta, međutim, ne bi smjelo biti.

‘Na Zapadu se stupanj domoljublja ne mjeri jačinom busanja u prsa, već izvršenjem svojih obveza prema državi’, kaže **Siniša Kuhar** iz Sindicata državnih službenika i namještenika. Najcrne prognoze govore da se u Hrvatskoj na godinu utaji više od 10 milijardi kuna poreza. Prema službenim podacima, porezne su uprave lani otkrile tek milijardu i 800 milijuna kuna neplaćenih poreza. Da je taj novac uplaćen u proračun, znatno bi pokrpao rupu od dvije milijarde i 100 milijuna kuna, koju građani pune kriznim porezom.

Zbog utaje pokrenuto je 5.606 prekršajnih postupaka. 150 završilo ih je kaznenom prijavom. Osuđeno je 117 osoba. Izrečena 61 novčana kazna, a u zatvoru je završilo samo dvoje neplatiša poreza.

‘Politika kažnjavanja za ova kaznena djela je u okviru opće politike kažnjavanja. Da li se time upućuje dovoljno jaka poruka da je kazneno djelo na štetu proračuna zaista jedno od teških gospodarskih kaznenih djela to je stvar o kojoj bi zaista mogli raspravljati’, kaže **Dragan Novosel**, zamjenik glavnog državnog odvjetnika.

Porezni stručnjaci smatraju da bi presuda bilo više kada bi porezne uprave radile kvalitetnije. Treba poći i od toga da se utajom poreza ne nanosi šteta proračunu već građanima kojima je on namijenjen. Bez želje za obračunom s takvima, poreznika se i dalje nitko neće bojati.

EU vatrogasci o uvjetima rada, zdravlju i sigurnosti

(SDLSN, 16. lipnja 2010.) U organizaciji EPSU-a (Europska federacija sindikata javnih službi i ETUI-a (Europski institut javnih službi) u Beču je od 10. do 12. lipnja održan stručni seminar pod nazivom “Uvjeti rada, zdravlje i sigurnost vatrogasaca”.

Seminar je okupio predstavnike iz 18 zemalja EU kako bi proveli raspravu i prikupili saznanja o uvjetima rada te zdravlju i sigurnost vatrogasaca. Nakon predstavljanja organizatora, strukture članstva kojeg predstavlja, uloge i prioriteta u zaštiti radnih prava djelatnika javnih službi te njihovog instituta u kojem djeluje i Odjel za zaštitu zdravlja i sigurnost, predstavljeni su projekti iz država gdje su pokrenule neke inicijative za poboljšanje uvjeta rada i zaštitu zdravlja u vatrogasnim službama.

Predstavljena je prezentacija iz Norveške o tome kako nacionalni sindikat može biti uključen u jedno područje EU politike koja utječe direktno na vatrogasce, odnosno standardizaciju osobne zaštitne opreme.

Primjer iz Švedske pokazuje kako sindikat postaje socijalni partner projekta u vezi njege i čišćenje osobne zaštitne opreme. Projekt obuhvaća razvoj standardnih procedura i rutine za pranje opreme nakon incidenta.

U Finskoj su sindikati bili uključeni u multidisciplinarnе projekte za poboljšanje operativne sposobnosti vatrogasaca. Projekt obuhvaća više različitih elemenata, uključujući i procjenu rizika. Ovakvi projekti i iskustva mogu biti polazna točka u poboljšanju uvjeta rada te zaštiti zdravlja i za hrvatske vatrogasce.

U dijelu rasprave oko radnog vremena prisutni su upoznati s hrvatskom situacijom i inicijativom sindikata oko regulacije radnog vremena vatrogasaca gdje su zbog novog Zakona o radu vatrogasci prisiljeni raditi u smjenama po osam sati kako ne bi kršili odredbu „noćnog radnika”, a što nije slučaj u nijednoj državi EU jer su tamo poznate specifičnosti vatrogasne službe.

Važno je spomenuti da će se na temu ovog seminara objaviti i brošura. Brošura će imati oko 50 stranica, bit će namijenjena članovima, ali i od interesa za široku javnost. Ona će iznijeti probleme i dati preporuke, oslanjajući se na iskustva EPSU članova. Ona će sadržavati četiri sekcije: predstavljanje vatrogasnih sektora, karakteristike uvjeta rada, utjecaj na zdravlje i sigurnost te sindikati i strategija.

Predstavnik SDLSN-a Odbora vatrogasaca Robert Novak prikupio je dovoljno korisnih podataka i kontakata koji će Sindikatu biti od velike pomoći u radu u cilju poboljšanja uvjeta rada, zaštite zdravlja i sigurnosti na radnom mjestu vatrogasaca.

R. Novak

VLADA:

Vatrogasci i dalje u smjenama od 12 sati

ZAGREB, 4. lipnja 2010. (www.vlada.hr) - Vlada je Saboru s današnje sjednice poslala prijedlog izmjena Zakona o vatrogastvu, kojima će se omogućiti rad vatrogasaca u smjenama od po 12 sati.

Ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko objasnio je da novi Zakon o radu bitno smanjuje operativnu spremnost vatrogasnih postrojbi, jer propisuje da radnici koji su izloženi fizičkoj opasnosti ili teškom fizičkom i mentalnom naporu ne smiju raditi dulje od osam sati u razdoblju od 24 sata u kojem su radiili noćnu smjenu.

Predloženim izmjenama omogućit će se da vatrogasci rade 12 sati pa 24 sata odmaraju, potom rade novih 12 sati i zatim odmaraju 48 sati.

Karamarko je objasnio da će se time

povećati operativna sposobnost vatrogasnih postrojbi, osigurati vrijeme za obuku i nastavu te smanjiti materijalni troškovi.

IGRANJE VATROM SINDIKAT OGORČEN MUP-OVIM IZMJENAMA ZAKONA I NAJAVA LJUJUJE:

Štrajkat će i vatrogasci! Neće nam udruga nametati zapovjednika

Večernji list

Piše: Marina Borovac

(VEČERNJI LIST, 18. Svibnja 2010.) - Ići ćemo u štrajk, prosvjedovati, obavijestiti Europsku uniju o ovome što namjeravaju učiniti - reagirao je predsjednik Sindikata vatrogasaca **Mladen Magdić** na nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vatrogastvu koji je prema prijedlogu Hrvatske vatrogasne zajednice izradilo Ministarstvo unutarnjih poslova:

- Nezamislivo je da glavnoga vatrogasnog zapovjednika Vlada imenuje na prijedlog Vatrogasne zajednice koja je zapravo udruga građana! A oni traže baš to, kao i da glavni vatrogasni zapovjednik bude njihov zaposlenik. To vam je kao da se MUP odrekne ravnateljstva policije i da ga udruzi policijsaca koja će onda odlučivati tko će biti ravnatelj hrvatske policije - slikovit je bio Magdić.

Prođe li ovaj prijedlog, i sva imovina vatrogasaca postat će imovinom vatrogasne zajednice:

- Riječ je o političkom dogovoru premjerke Kosor i predsjednika HVZ-a Ante Sanadera i mi takvom prijedlogu nećemo dati suglasnost - kaže Magdić.

Sindikalisti tvrde da ministar Tomislav Karamarko nije sklon ovakvu rješenju jer nad udrugom građana MUP neće imati ovlasti. Kakav je njihov stav te kako komentiraju prigovore sindikata, iz MUP-a na naš upit poslan prošlog tjedna nitko nije odgovorio.

Glavni vatrogasni zapovjednik **Mladen Jurin**, svjestan da će, bude li ovakvi izmjene u zakonu, njegova funkcija biti na rezboru i da će HVZ već nekoga predložiti, kaže:

- Logično bi bilo da ministar unutarnjih poslova predlaže tko će biti na tome radnome mjestu. Ali, prijedlog još nije prošao pravnu proceduru pa valja pričekati prije komentiranja.

Vatrogasci su se do sada “selili” iz MUP-a u DUZS, a sada bi trebali biti pod ingerencijom udruge građana.

Osječki vatrogasci dobili svoj prvi kolektivni ugovor

www.glas-slavonije.hr/osijek

Osijek

VATROGASCI

Potpisani Kolektivni ugovor

Javna profesionalna vatrogasna postrojba jučer je prvi put potpisala Kolektivni ugovor s Gradom. "Plaća su ostale na razini 2009. godine, što nam je i bio cilj. Osnovica je 5.108 kuna, a dogovorili smo dodatke na placu, noćni i rad vikendom, prekovenrene sate te dodatak na uvjete rada koji iznosi 8 posto", rekao je Boris Pleša u ime Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH.(Ma.M.)

M.Mihaljević

Gradonačelnik Krešimir Bubalo izrazio je zadovoljstvo dogovorom rečavši da će Grad rebalansom osigurati dodatnih 500.000 kuna za rad JPVP-a.

SLOBODNA DALMACIJA

(SLOBODNA DALMACIJA, 1. Srpnja 2010.) Profesionalni vatrogasci Osijeka napokon su dobili svoj prvi Kolektivni ugovor, koji je u srijedu potpisani s gradonačelnikom Osijeka Krešimirovom Bubalom, nekon petomjesečnih pregovora.

Sindikalni povjerenik JPVP Osijek **Drago Pranjić** rekao je da su vatrogasci zadovoljni postignutim sporazumom, jer su uspjeli sprječiti Grad da imse plaće smanje od 6 do 18 posto, što im je nudeno početkom ove godine.

- Plaće će nam ostati na nivou iz 2009. godine, a dodatak na uvjete rada iznosit će osam, umjesto dosadašnjih 20 posto. Željeli smo i to zadržati,

no s obzirom na gospodarsku situaciju u gradu i državi pristali smo na smanjenje - rekao je Pranjić.

Gradonačelnik Bubalo je pak istaknuo da je to „maksimum kojeg je Grad mogao dati u ovom trenutku.“ Grad će 500 tisuća kuna potrebnih za plaće prema ovom ugovoru, osigurati rebalansom proračuna.

N. Patković

OSJEČKI VATROGASCI PRED ŠTRAJKOM

‘Zar Grad nema ni za dva posto naših troškova?’

(tportal.hr, 21. travnja 2010.) Ostvarili se odluka upravnog vijeća Javne profesionalne vatrogasne postrojbe Grada Osijeka, 99 osječkih vatrogasca bit će jedini u Hrvatskoj koji uz plaću nemaju pravo na naknadu za uvjete rada. Osim naknade, smanjene su im i plaće ovisno o radnom mjestu od tri do 18 posto. S prošlogodišnjih 2,5 milijuna kuna, stavka za vatrogasce u gradskom proračunu pala je na milijun kuna, što je manje za 60 posto.

Sindikalni povjerenici na današnjem skupu upozorili su da je odluka upravnog vijeća protuzakonita jer su u tijeku pregovori o kolektivnom ugovoru tijekom kojih se ne smiju mijenjati radna prava. ‘Naš rad sa 98 posto finančira država, a Grad Osijek samo sa dva posto, ali ni to ne žele’, očajan je sindikalac **Drago Pranjić**. On je istakao da je gradska uprava još 2000. godine

podigla cijenu komunalne naknade, i to zbog financiranja vatrogasne djelatnosti, ali primanja vatrogasaca se smanjuju.

Osnovna plaća iznosi bruto 5.100 kuna, na što su prije sporne odluke vatrogasci imali pravo na 20 posto naknade za uvjete na radu. ‘Svi vatrogasci u Hrvatskoj primaju takvu naknadu jer obavljaju opasan posao’, upozorio je Pranjić. Naknada za uvjete na radu, dodao je, nije ukinuta u gradskim tvrtkama - u Unikomu 20 posto, Gradskom prijevozu putnika 15 posto, čak i Ukopu 10 posto.

‘Ovakva jednostrana odluka upravnog vijeća tijekom kolektivnih pregovora nedopustiva je. Žalit ćemo se, ako to odbiju idemo na mirenje, a zatim u štrajk’, ustvrdio je Darko Lesar, osječko-baranjski povjerenik Sindikata državnih i lokalnih

službenika i namještenika Hrvatske.

Na skupu se našao i povjerenik za komunalne djelatnosti **Milan Kamenko** koji je, kratko rečeno, zaključio da nije točno što tvrde vatrogasci. ‘Odluka je donesena u skladu s mogućnostima proračuna Grada Osijeka za koje svi znamo kakve su’, rekao je Kamenko. Dodao je da je cilj Grada zadržavanje svih zaposlenih, ali da postoji i ‘druga, svi znamo koja, nepopularna mogućnost’, što je naljutilo vatrogasce. Pranjić je rekao da ne može biti govor o otpuštanjima budući da procjena ugroženosti Grada Osijeka zahtjeva zapošljavanje preko 100 profesionalnih vatrogasaca.

Pobunjeni vatrogasci žalbu na sporne odluke moraju predati u roku od dva tjedna, isto toliko čekat će odgovor. Ako im to ne uspije, provest će se mirenje, a spremni su i na štrajk.

Osijek: pregovori s vatrogascima u završnoj fazi

hina.hr

OSIJEK, 11. svibnja 2010. (Hina) - Kolektivni pregovori osječke gradske uprave i Javne profesionalne vatrogasne postrojbe (JPVP) su u završnoj fazi i idućih dana očekuje se postizanje kompromisnog rješenja, koje bi omogućilo sklanjanje novoga kolektivnog

ugovora, istaknuto je na današnjem sastanku osječkog gradonačelnika Krešimira Bubala s pročelnicima gradskih upravnih odjela.

Zbog odluke Upravnog vijeća JPVP o smanjivanju plaća, od 3 do 18 posto, te ukidanju dodatka na uvjete rada osječki su vatrogasci, potkraj travnja, najavili mogućnost štrajka i drugih zakonom propisanih prosjednih akcija.

Zapovjednik JPVP-a Boris Banjan kazao je kako su se pregovori oduljili, ali da su djelatnici shvatili okolnosti u kojima žive. Dodao je da je i gradska

uprava napravila određene ustupke te da su dvije strane blizu postignuća dogovora oko dodatka na uvjete rada i drugih pitanja kolektivnog pregovaranja.

Gradonačelnik Bubalo izrazio je uverenje da će se kolektivnim pregovorima postići optimalno rješenje, u postjećim gospodarskim okolnostima. Ocenjenje je da će se u idućem razdoblju, uz ostalo, morati rješiti pitanje starosne strukture vatrogasaca, budući da je prosječna dob djelatnika u JPVP-u 44 godine, i da su samo četiri vatrogasca mlađa od 35 godina.

MOGUĆ ŠTRAJK PROFESIONALNIH VATROGASACA

Osječki vatrogasci protiv smanjenja plaća

Glas Slavonije

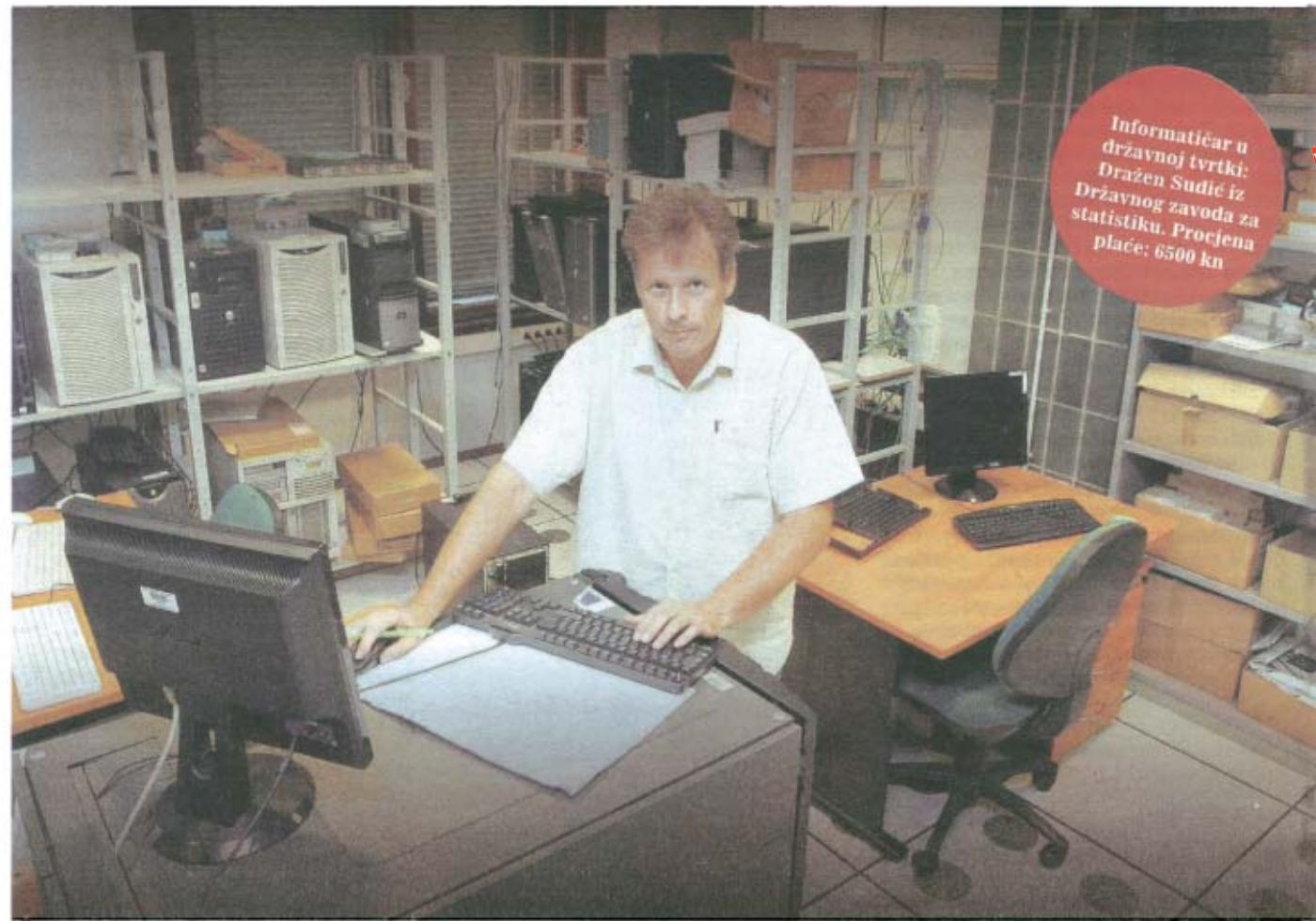
(Glas Slavonije, 22. travnja 2010.) OSIJEK - Javna profesionalna vatrogasna postrojba (JPVP) Grada Osijeka bit će jedina postrojba u Hrvatskoj koja neće imati dodatak na uvjete rada - poručio je jučer vatrogasnji sindikalni povjerenik **Drago Pranjić**. Upravno vijeće JPVP-a, pojašnjava, odlučilo je ukinuti dodatak za uvjete rada (oko 1.000 kuna), a plaće smanjiti između 3 i 18 posto, odnosno od 200 do 700 kuna.

S vatrogascima se jučer sastao predstavnik Grada u pregovaračkom odboru **Milan Kamenko**. Osnovni standard javne ustanove, podjeća, financira država s oko 13,3 milijuna kuna godišnje, a ovisno o mogućnostima Grad financira dio iznad standarda. "Grad nažalost ove godine nije mogao izdvojiti više od milijun kuna. Stoga plaće moraju ići u korekciju. Misao vodilja je zadržati sve ljudi u radnom odnosu," kazao je. Dodaje kako će se za 70 posto vatrogasaca plaće smanjiti do šest posto.

Nezadovoljni vatrogasci odgovaraju da im Grad za njih izdvaja samo 0,2 posto proračuna. "Sad bi nam vi skinuli plaće, a ako nam onda i premijerka skine, gdje ćemo završiti?" čulo se jučer.

- Nakon naše žalbe, zapovjednik ima rok od 15 dana za odgovor, potom slijedi postupak mirenja, a nakon toga vjerovatno štrajk. Međutim, ako do njega dođe, građani ga neće ojetiti - bit će štrajk prema zapovjedniku i vodećim ljudima Grada, no na sve intervencije ćemo izlaziti kao da se ništa nije dogodilo - zaključuje Pranjić. (M.Mihaljević)

Večernji list

KOLIKO RADE I ZARAĐUJU, PLAĆAJU LI IM PREKOVREMENE SATE, IMAJU LI BOŽIĆNICE

TKO JE BOLJI ŠEF: DRŽAVA ILI PRIVATNIK

Mali čovjek u državnoj službi crnči u strahu od nesposobnog šefa, kod privatnika radni uvjeti variraju

tekst :::: ROMANA KOVACEVIĆ BARIŠIĆ
IVANA BARIŠIĆ/VLM, SLAVICA VUKOVIĆ

Država je loš gospodar. Stara se uzrečica pokazala potpuno točnom nakon dva odvojena razgovora s ljudima jednakih struka, ali iz dva posve različita svijeta. Predrasuda pak, koja glasi da je u državnoj službi "hladovina", nerad i dobra plaća, a kod privatnika krv, znoj, izrabljivanje i potplaćivanje, pokazala se, u ova dva slučaja, neutemeljenom. Priče dvoje informatičara, prva iz podružnice ugledne svjetske korporacije a druga iz državnog zavoda, razlikuju se poput neba i zemlje, i ukazuju na presudnu važnost dobre organizacije posla i kompetentnih nadredenih. Međutim, riječ je o svojevrsnom top-zanimanju, naime, informatičari se kod nas i u svijetu ističu među najbolje plaćenim zanimanjima. Plaće u IT-u oko 25 posto su veće od prosjeka, govore podaci portala MojPosao. U praksi su zapravo i više, naime, nije rijedak slučaj

da solidna firma svoju uspješnost temeli na kontinuiranoj isplati dijela plaće "na crno". - U državnoj službi IT-ovac zaradi 7 do 9 tisuća kuna, a u privatnoj to može biti 50 posto pa i dvostruko više, procjenjuje Henrieta Mladar, informatičarka u hrvatskoj podružnici američke tvrtke SAS Institut.

Izvjesna sigurnost u državnoj službi, kao što je redovitost plaće i godišnjeg odmora, mnoga ljudi dugoročno drži na jednom radnom mjestu. - To ne znači da ljudi ondje ne obavljaju svoj posao iznimno kvalitetno. Tijekom dosadašnjeg rada suradivala sam s nekim lokalnim samoupravama, primjerice, s Uredom za finansije u Rijeci. Predanost, motiviranost i kvaliteta rada tih žena impresionirala me - kaže Henrieta Mladar. Osim ljudskog faktora, uočila je da se u državnoj mašineriji netransparentno odlučuje o projektima, nema globalnog strateškog planiranja pa iz nepoznatog razloga odjednom ima previše ljudi.

- Trebalo bi uspostaviti kriterije. Ne možete probiti proračun i morate odraditi najmanje dva projekta godišnje pod određenim uvjetima. Ako vam ne uspije, nema prolazne ocjene - predlaže H. Mladar. Informatičar Dražen Sudić ocjenjuje da u državnoj službi vlada negativna selekcija zbog loše organizacije posla. - Na 600 zaposlenih je 50 šefova. Većina ne želi izgubiti mjesto do mirovine. Na natječaju za pomoćnika

::INFORMATIČARI

U državnoj službi previše šefova, kod privatnika odlično

Podobnost i nepotizam važni su kad zapošljava država, kaže informatičar D. Sudić
Plaćena nam je teretana, srijedom je vojni dan, napominje H. Mladar iz SAS Instituta

Magistar matematike Dražen Sudić viši je savjetnik, sistem-inženjer za glavno računalo u Državnom zavodu za statistiku. Usko se specijalizirao za glavna računala, a takvih je instalacija jedva deset u Hrvatskoj, imaju ih samo velike institucije i banke. U DZS-u su za posao na glavnom računalu prošla dva natječaja a da se nitko na njih nije javio! Poželjan posao u državnoj službi, hm. D. Sudić je u 25 godina radnog staža sustavno napredovao. IBM školovanje odlično je, ističe, znanje se njime upotpunjuje poput puzzle-a, a edukacija traje kako tehnologija napreduje. Nakon profesorskog posla, radio je u Fini, HZMO-u, MUP-u. Od 15 godina koliko je u DZS-u posljednjih 4,5 pokušava prijeći u drugi odjel, ali ne uspijeva. Na natječaju za pomoćnika

ravnatelja nije prošao jer, smatra, vjerojatno nije politički podoban.

- Podobnost i nepotizam važni su pri zapošljavanju u državnoj službi, što utječe na kvalitetu rada. Državna uprava funkcioniра samo zato što malo čovjek tu crnči, trudi se, a stalno strahuje od neposrednog šefova koji govore da ljudi ne rade dovoljno kako bi prikrali vlastitu nesposobnost. Neposredni šefovi često koče razvoj i onemogućuju fleksibilnost rada - iznosi Sudić. Navodi da od rujna prošle godine moli za sastanak cijelog odjela s nadredenima kako bi se na vrijeme organizirao posao i uklonila mogućnost ponavljanja situacije od prošlog ljeta, kada je D. Sudić ostao jedini zadužen za sistemsku salu.

- Jedan je kolega umro, jedan je bio na godišnjem, drugi na bolovanju. Deset puta sam molio, ali sastanak ne mogu dobiti, moj šef kaže: "Meni sastanak ne treba!" - ispričao je Sudić. Pristao je razgovaratati iako je na bolovanju - naključao se, kaže, lijekovima da bi mogao funkcionirati. Vidljivo iskrivljeno rame postarala je tog 53-godišnjaka, aktivnog veslačkog trenera koji se bavi i biatlonom, i usporava ga. Azbestne stropne ploče u sistem-sali i velika magnetna zračenja utjecala su na zdravje, a nije mu pomogao ni svojedobni noćni rad. Na prijašnjim je poslovima znao raditi po tri noći zaredom, 48 sati bez

Obzor :: Večernji list ::

predaha ili po tri mjeseca isključivo noću... Jer, sistemski se poslovi moraju obavljati kad dnevni posao splasne. No, taj je tempo smanjio još kad je dobio djecu, pa je sad noćni rad iznimna situacija. Ako mu se dogodi da radi vikendom, u ponedjeljak uzme slobodno. Zbog toga je pak zaradio lošu ocjenu i prigovor da nije na radnom mjestu u ponedjeljak u 8 sati. Ipak, za godišnji odmor ima 31 dan.

Dok se tiskamo u pregradenom, minijaturnom uredu kako bi fotoreporter snimio našeg sugovornika, zastakljeni se vrata otvaraju. - Nešto stalno bljeska - umjesto pozdrava odreže nepoznati. - Sindikalna stvar - jednako suho odreže Sudić, a vrata se brzo zatvore. Bio je to šef. Loši uvjeti rada, loši meduljudski odnosi. Isplati li se?

- Rad u državnoj službi nije odgovarajuće vrednovan. Moja plaća iznosi 6500 kuna. Zaradio bih je i kao veslački trener. Međutim, moje specijalizirano znanje usmjerava me na malo radnih mesta u velikim institucijama, a godine i zdravlje učinili su svoje i na tržištu rada nemam sanse - zaključuje Sudić.

"Zadovoljna sam radnim uvjetima"

Nedugo nakon što je shvatila da je nezadovoljna poslom i tvrtkom u kojoj radi, zazvonio je mobitel. "Headhunterica" joj je ponudila novi posao, profesionalno izazovniji i bolje plaćen. Tako se mr. sc. Henrieta Mladar, diplomirana inženjerka elektrotehnike, kao voditeljica projekta zaposila u SAS Institutu d.o.o., hrvatskoj podružnici američke softverske

korporacije. Nikad nije doznala otkud "headhunterici" njeni podaci, ali nije ni važno. Treća joj je to tvrtka i peto domena u kojoj se ta 39-godišnja Osječanka okušala strastveno, kao da je riječ o omiljenom hobiju. Automatika, softverske simulacije, biometrija, sustavi upravljanja dokumentima i procesima, upravljanje rizicima... Eta, kako je svi zovu, ne samo što suvereno barata pojmovima nego i s lakoćom zna laiku "prevesti" njihovo značenje. - Apsolutno sam zadovoljna svojim poslom i radnim uvjetima - bez zadrške izjavljuje dok pozira fotoreportera na radnom mjestu. S prozora urednog, modernog, minimalistički namještenog ureda u novijoj poslovnoj zgradi puca impresivn pogled na zapadni dio Zagreba. Ondje borave od 9 do 17, ali na sat nitko od njih ne gleda dok rade, pa to nerijetko znači i dulji ostanak. U posao im ulaze i putovanja, ovisno o projektu, pa je tako Eti kolega protekla tri mjeseca proveo neprekidno na relaciji Zagreb - Beograd, nerijetko u istom danu i tamo i natrag. Eta ima 26 radnih dana godišnjeg odmora što je, kaže, super, a nedavno ju je iznenadio regres koji, koliko se sjeća, nisu ni spominjali pri sklapanju ugovora o radu. Vikendi su im u pravilu slobodni, kolicićna posla nije neproporcionalna radnom tjednu, no ako se dogodi rad vikendom, ponedjeljak znači slobodan dan.

- Meduljudski odnosi ovde su na svim relacijama iznimno humani i vrlo kulturni, SAS je po tome poznat. Plaćena nam je teretana, a srijedom imamo voćni dan, što znači da je posvuda brdo voća na

raspolaganju. Poželimo li neku kreativnu literaturu, naručuje se za nas svakog mjeseca, a dostupno nam je apsolutno sve. O Božiću se organiziraju priredbe s Djedom Mrazom za djecu. Za poslovne se rezultate nagrađuje novčano, nekim putovanjem ili edukacijom, i to prema osobnom izboru, primjerice, plate čovjeku tečaj slikanja! Kad je dijete bolesno, bolovanje ne predstavlja problem ni nelagodu za majku, taj se izostanak tretira najnormalnije - nabrana Eta, majka dvojice sinova. A kad se prema tebi odnose tako fer i etično, poticajna je to sredina kojoj doista želiš i trudiš se uzvratiti istom mjerom, zaključuje. Napominje i da nije tako u svim privatnim tvrtkama, radila je i u bitno drukčijim okolnostima. Zanimljivo je da svatko od 40-ak zaposlenih u SAS-u u Ljubljani, Zagrebu i Beogradu u slučaju pripremene nedostupnosti na intranet-mreži obavijesti ostale, npr: "do 10 sam kod zubara". Svoje bi kolege ocijenila kvalitetnima i iznimno motiviranim, a svi su i vrlo iskusni i dokazano stručni u svom fahu. Učinilo nam se nakon svega deplasirano upitati je bi li prihvatali posao u državnoj službi, no svestrana itijevka iznenadila nas je. - Nisam isključiva. Bilo bi lijepo u nekim godinama prenositi svoje iskustvo u državnoj službi. Ondje je nužno uspostaviti kontrolne kriterije i riješiti problem uravnivoči! - kaže. I poručuje svima koji se boje promjeniti posao: - Ako vjerujete u sebe i ako se hoćete kladiti na sebe, tražite firmu koja vam odgovara!

NOV LIST

NOVOSTI

PLAN MINISTRA UPRAVE OTVARA DILEME KAKO VLADA NAMJERAVA REFORMIRATI ADMINISTRACIJU

Sindikat: Mlakarova nova zapošljavanja protuzakonita

Da Vlada zaista otvara nova radna mjesta zbog obveza prema Bruxellesu, onda bi zaposlila maksimalno stotinjak ljudi za bolje korištenje EU-fondova, smatra Neven Mimica

ZAGREB – Ministar uprave ne postoji zakon, a Vlada ne namjerava smatrati ni reformirati državnu administraciju negi zapošljavanje u državnim službama i dalje koristi za političke, predizborne svrhe.

Tako su informacije da će se u tijelima državne uprave ove godine zapoštiti 607 novih službenika, koje je još objavio na listu, konzervativni Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika (SDLSN) u uporedbenom SDP-u.

Vlada zapošljavanje u državnim službama i dalje koristi za političke, predizborne svrhe, smatraju u sindikatu i oporba.

Dokument temeljem kojeg će se primati 600-impitne novi djelatnici – Plan prijema u državnu službu u 2010. godini, donio je ministar uprave Davorin Mlakar uz suglasnost ministra finansija

Najviše novih ljudi u uprudu

Od 607 novih državnih službenika najviše će ih biti zapošljeni u ministarstvima, ukupno 489. Neviđeno kakovito pojačanje dobit će Ministarstvo pravosuđa – 229 ljudi, Ministarstvo morskih i pomorskih 65, Ministarstvo gospodarstva i Ministarstvo poljoprivrede po 40 ljudi.

Zapošljavanje više od 600 novih državnih službenika može se pravditi potrebljena prilagodba EU-u, kaže SDP-ov saborški zastupnik Neven Mimica. Da Vlada zatvara nova radna mjesta zbog obveza prema Bruxellesu, onda bi zapoštila maksimalno stotinjak ljudi za bolje korištenje europskih fondova.

«Vlada očito ne radi odobravajući se plan prijema objavi brojnim tijekom kojih želi zapoštiti nove službenike, ove bismo godine prije put inači kompletno podnici o svim zapošljenicima u državnoj upravi. Podaci o broju novih zapošljenića postavljaju se u svih zapošljivim poslovima u vlasti svih kada Vlada najprije će otakse za pet posto državnih službenika koji su navodno svišak, napominje Kuhar.

Jovan Šekera, u SDLSN-u su uglasili i tvrde da je ministar Mlakar pravkinjaku. «Ovaj Plan prijema je nezakonit jer ne sadrži sve podatke koje propisuje Zakon o državnim službenicima. Ne može se

DAVORIN MLAKAR
Plan ne diktira zapošljavanje

ZAGREB – Ministarstvu uprave poslalo nam je začinjene u kojim se ističe da će se "stvarno popunjavanje radnih mjesto uvršti isključivo u skladnu finansijskim mogućnostima iako su u državnom proračunu predviđeno finansijska sredstva" te da "utvrđivanje Plana prijema u državnu službu ne znači ispodolno da će se sva plaćana radna mjesto stvarno i pograniti." U dosadašnjoj praktici planovi prijima ispunjavaju se oko 40 posto, napominje ministar Mlakar. Dodjeli kako se 145 državnih službenika planira zapoštiti za aktivnosti koje ministarstva i druge institucije uključene u provedbu IPA-e trebaju podnijeti do kraja 2010. »S ciljem dobivanja dozvoli za rad sustava upravljanja pretpripravljaju programima EU-u.« Kada je riječ o dijelu Plana kojim se predviđa zapošljavanje 402 državnih službenika, onda bi zapoštila korištenje europskih fondova.

«Vlada očito ne radi odobravajući se plan prijema objavi brojnim tijekom kojih želi zapoštiti nove službenike, ove bismo godine prije put inači kompletno podnici o svim zapošljenicima u državnoj upravi. Podaci o broju novih zapošljenića postavljaju se u svih zapošljivim poslovima u vlasti svih kada Vlada najprije će otakse za pet posto državnih službenika koji su navodno svišak, napominje Kuhar.

Vesna ROLLER

- Meduljudski odnosi ovde su na svim relacijama iznimno humani i vrlo kulturni, SAS je po tome poznat. Plaćena nam je teretana, a srijedom imamo voćni dan, što znači da je posvuda brdo voća na

PROF. DR. SC. IVAN KOPRIĆ I GLAVNI TAJNIK SDLSN SINIŠA KUHAR U EMISIJI EUROVIZA O REFORMI DRŽAVNE UPRAVE

Pripreme za Europsku uniju

Hrvatski radio:

BARBARA PERANIĆ: Kada je lani u srpnju osnovano Ministarstvo uprave na velika su zvona najavljujane promjene u sustavu, reforma, objava registra, odnosno dijagnoza kadrovskog stanja u svim tijelima javne uprave.

No, godinu dana kasnije nema javnosti vidljivih pomaka. Čuju se tek nova obećanja. Među ostalim da će registrar zaposlenih u javnoj upravi biti zgotovljen do ožujka iduće godine. Kasni li se s potrebnim promjenama i koliko je javna uprava dorasla svim onim zadacima koje treba obavljati u sklopu priprema za Europsku uniju. To su teme o kojima su za Eurovizu govorili prof. dr. sc. Ivan Koprić s katedre za upravnu znanost zagrebačkog pravnog fakulteta te glavni tajnik Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH Sinisa Kuhar.

Danima uoči zaključenja emisije počušavala sam doći do sugovornika iz Ministarstva uprave, no bezuspješno, tako da je to razlog izostanka njihove strane priče.

Prema ocjenama profesora Ivana Koprića jedan od ključnih problema javne uprave je nepostojanje sustavnog obrazovanja kadrova, što onda utječe i na kakvoču pripreme za ulazak u Europsku uniju.

IVAN KOPRIĆ: Situacija vam je sada sljedeća, kad treba ići pregovarati, kad treba bilo kakve kontakte sa organima Europske unije, onda mi imamo dvije vrste ljudi u javnoj upravi. Jedna vrsta koja nešto zna o javnoj upravi, al' ne zna strane jezike i druga vrsta koja zna strane jezike i zaposlena je u javnoj upravi, ali nema pojma o tome u kojem dijelu radi i taj problem je sada toliko kritičan da uopće ne znam kako ćemo iz njega izići van, bojim se da ćemo tu tako izgubiti na kreditibilitetu, izgubiti ćemo mnoge šanse koje smo mogli iskoristiti. To se naravno onda odražava onda na kvalitetu života, na sredstva koja ćemo crpiti iz europskih fondova i tome slično.

BARBARA PERANIĆ: Unatoč tome što sustavno obrazovanje za javnu upravu postoji u svim europskim zemljama, u Hrvatskoj vodeće strukture još nisu prepoznale tu potrebu, kaže profesor Koprić. Umjesto toga poseže se za instant rješenjima što, ističe, nije dobro.

IVAN KOPRIĆ: Ja samo znam da sam ja apsolutno protiv raznoraznih usavršavanja koja su potpuno formalna. Ja sam ih gledao, sudjelovao u njima i tako da je, gdje su ljudi na koncu dobivali certifikate samo zato što su sjedili na nekakvom usavršavanju. Ja sam apsolutno protiv toga. Jednako kao što sam protiv toga da se uvoze eksperti „ž“ kvalitete. Njih sam se isto nagledao. Svi su oni tvrdili kako će tako modernizirati našu upravu, svi su uzeli svoje velike honorare i otišli u svoje matične zemlje.

BARBARA PERANIĆ: Reforma javne uprave, naglašava profesor, mora se radići sustavno

IVAN KOPRIĆ: Politička volja je od predsjedne važnosti. Evo, dok god premijerka, premijer ili tko je već u samom središtu političke moći, ne bude razumio da je temelj problema u njemu samome i da on mora biti taj koji će lupiti šakom po stolu i iz dana u dan, ne svakih tri mjeseca ili svake tri godine se sjetiti reforme uprave, nego svaki dan voditi taj proces iz svojeg ureda osobno, dotle neće baš puno postići.

BARBARA PERANIĆ: Glavni tajnik Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH Sinisa Kuhar upozorava na još jedan problem vezan uz politiku i političare.

SINISA KUHAR: Čitava transmisija, da tako kažem, odnosno hijerarhija u državnoj upravi je još uvijek pod snažnim utjecajem politike.

BARBARA PERANIĆ: Neriješeno pitanje utjecaja politike na sustav samo je jedna od neispunjene zadaće kaže Kuhar

SINISA KUHAR: Zahtjevi koji su postavljeni pred hrvatsku državnu upravu u pogledu profesionalizacije i depolitizacije, kao i uspostavljanje sustava napredovanja temeljem zasluga odnosno rezultata u službi, te sustava plaće po učinku još uvijek nisu dosljedno provedeni. Naime, bivši državni dužnosnici na poziciji pomoćnika ministra u pravilu nisu postali rukovodeći službenici odnosno profesionalci već su imenovani državnim tajnicima, tako da imamo inflaciju nove vrste državnih dužnosnika, a to su državni tajnici kojih u državnoj upravi ima više od 60. Istovremeno, oni koji su pak postali rukovodeći službenici to su postali u problematičnoj proceduri javnih natječaja, gdje su morali zadovoljiti samo formalne uvjete i trebali su proći intervju, za razliku od običnih državnih službenika koji prolaze testiranje, psihološku procjenu, provjeru po-

sebnih znanja i vještina i tek na kraju dolazi intervju. Što se pak tiče ovog uvođenja plaće po učinku, kao što znate Zakon o plaćama državnih službenika upućen je u prvo čitanje u sabor, ali nije u roku od šest mjeseci poslan na drugo čitanje, čime cijela procedura njegovog donošenja vraćena na početak, a tome je svakako pridonijela i ova gospodarska kriza, jer očito je da novaca trenutno za bolje plaće državnih službenika nema.

BARBARA PERANIĆ: Kriza je aktualizala često spominjanu potrebu otpuštanja, ne samo u državnoj upravi nego i u javnim službama i lokalnoj samoupravi. Vlada je u gospodarskom programu oporavka najavila smanjivanje broja zaposlenih u upravi za 5%. Profesor Koprić, međutim, kaže da je moguća i puno veća i ozbiljnija racionalizacija.

IVAN KOPRIĆ: Ta brojka od 5% je izmišljena. Ja ne znam temeljem čega bi se moglo doći do 5%. Mi smo radili neke projekte koji su, usput budi rečeno, i predani vlasti prije godinu, dvije, iz kojih se vidi da je broj radnih mesta koja su sada predviđena u državnoj upravi, to je ovaj uži dio ministarstava i tome slično, da je tu broj radnih mesta koja nisu potrebna različit, ali se kreće u prosjeku od nekakvih 20 do 30%.

BARBARA PERANIĆ: U kojim se to djelovima kriju mogućnosti uštede?

IVAN KOPRIĆ: To su cijeli niz pomoćnih službi od čistačica, imamo mi još i kobara u državnoj upravi i tako dalje, vozači, sve su to službe koje bi se mogle prepustiti privatnim poduzetnicima koji bi radili za javnu upravu. Tu ima cijeli niz rukovodećih radnih mjesta pojedinih djelova nekih organizacija koji bi se trebale osamostali, neke od njih možda čak i privatizirati, itd., različite su situacije. Mi smo prošli otprilike jednu polovicu državne uprave. Toliko je naime bio naš projektni zadatak.

BARBARA PERANIĆ: Prošli mjesec je iznesen podatak da je svaki peti zaposlenik uprave na nekom rukovodećem položaju, koji onda naravno prati i veća plaće i ovisno o radnom mjestu još i neke beneficije, zgrozio je mnoge. Čudom se čudila i sama premijerka Jadranka Kosor. Evo kako inflaciju šefova komentira profesor Koprić.

IVAN KOPRIĆ: Imate u državnoj upravi cijeli niz slučajeva da se izmišljaju radna mjesta samo zato da bi netko mogao biti imenovan kao njihov rukovoditelj, da kles on zapravo faktično nema nikakvih

● ● ● **Imamo dvije vrste ljudi u javnoj upravi. Jedna vrsta koja nešto zna o javnoj upravi, ali' ne zna strane jezike i druga vrsta koja zna strane jezike i zaposlena je u javnoj upravi, ali nema pojma o tome u kojem dijelu radi i taj problem je sada toliko kritičan da uopće ne znam kako ćemo iz njega izići van** ● ● ●

podređenih službenika, ali se sam nalazi na rukovodećem radnom mjestu zato da mu se može dati nešto malo veća plaća. Plaća u javnoj upravi su toliko destimulativne da ćemo mi zapravo sa tom politikom destimuliranja kvalitetnih ljudi u javnoj upravi uništiti našu državnu organizaciju.

BARBARA PERANIĆ: Racionalizacija se ne može provoditi ishitreno, kaže sindikalist Kuhar i podsjeća na povećani obim posla u administraciji zbog ulaska u Europsku uniju.

SINIŠA KUHAR: Kad se govori o toj racionalizaciji treba znati prije svega o čemu se govori. Naime, postavlja se pitanje dali je ona moguća na razini čitave državne uprave ili je moguće racionalizirati samo određene poslove i procese, odnosno službe koje su zajedničke za sva državna tijela, jer kad su u pitanju određeni resori i službe treba reći da oko 65 000 državnih službenika ima, ali da oni rade u tri velika podsustava državne uprave. To vam je pravosuđe i zatvorski sustav gdje ih radi oko 12 000, Ministarstvo unutarnjih poslova gdje je zaposleno oko 27000 policajaca i službenika i tako zvanoj klasičnoj državnoj upravi. To su ministarstva, uredi državne uprave, državne upravne organizacije, gdje ih ima zaposleno oko 25000. Međutim, od tih 25000 vam čak 9000 radi u Poreznoj i Carinskoj upravi gdje vam postoji potreba za širokom mrežom službi i ispostava po cijeloj Hrvatskoj, 1000 ih ima u Državnom inspektoratu i kad oduzmem još zaposlene u uredima državne uprave u županijama i gradovima, onda na kraju dolazimo do broja od 8000 klasičnih državnih službenika. Također, treba reći da samo MUPu za izvršenje shengenskog režima nedostaje 1500 policajaca, a isto toliko ih

fali u prenapučenom zatvorskom sustavu. Tako da racionalizacija državne uprave, kad se uzme u obzir ovaj manjak službenika u određenim resorima, kao i to da u čitavoj državnoj upravi fali velik broj visoko obrazovanih stručnjaka različitih profila, onda ta racionalizacija poprima sasvim novu dimenziju. Pred upravnim aparatom se postavljaju sasvim nove zadaće. Ulaskom u Europsku uniju pred Hrvatsku se postavlja zahtjev da bi povukla određena sredstva iz fondova namijenjena novim članicama treba izraditi određene programe za koje je pitanje da li ih postojeći kadrovi mogu u kratko vrijeme i zadovoljavajuće izraditi. Prema tome, treba angažirati čitav niz novih zaposlenika koji su u stanju, prije svega, baratati stranim jezicima i određenim znanjima za koje sada nije bilo potrebe u državnim službama. Tako da s jedne strane imamo potrebu za novim ljudima, a s druge strane imamo ljudi koji rade u nekim službama čiji se poslovi duplicitiraju ili možda čak triplikiraju i koji bi se boljim umrežavanjem mogli svesti na daleko manju razinu potrebnog broja zaposlenih.

BARBARA PERANIĆ: Zvuči apsurdno, ali ispada da u državnoj upravi paralelno s viškom imamo i manjak. On se odnosi na stručnjake koji mogu odraditi poslove vezane uz Europsku uniju. Tako je samo u ovoj godini država spremna osigurati posao za više od 600 ljudi koliko prema procjenama iznose potrebe u ministarstvima, državnim zavodima i upravama. Profesor Koprić drži kako odluka nije problematična

IVAN KOPRIĆ: Ništa je ne vidim spornoga u tom planu prijema u državnu upravu zato što u državnoj upravi ima jasno puno radnih mesta koja su nepopunjena. Illuzorno je očekivati da se u javnu upravu neće zapošljavati novi ljudi, ali je pitanje koga se zapošjava, kakve kvalitete su ti ljudi, da li su ikad čuli tijekom svog obrazovanja za javnu upravu ili su se obrazovali za šumarstvo, za ekonomiju, za pravo, za politologiju i to zna za nešto deseto pa onda dolaze raditi u jedno područje za koje nikad nisu čuli tijekom svojega obrazovanja. To je otprilike isto ko' da ja sad idem raditi na naftnu platformu kao inženjer, a zapravo o tome nišam ništa čuo nego s televizije i problem je sa BP u Americi.

BARBARA PERANIĆ: Prema planu prijema nova radna mjesta otvaraju se u gotovo svim ministarstvima, najmanje u MUPu, a najviše u pravosuđu i to čak

229. Upravo u tom ministarstvu, upozorava sindikalist Kuhar, provedena su, kako kaže, problematična zapošljavanja

SINIŠA KUHAR: Znate i sami da je pravosuđe još jedan od vrućih kestena koje treba riješiti prije ulaska u Europsku uniju i tu svakako treba udovoljiti određenim standardima koje pred nas postavlja Europska unija. Na žalost, prema onom što se u posljednje vrijeme događa, imamo situaciju da upravo u pravosuđu se događa kadroviranje koje nije uskladeno sa službeničkim zakonodavstvom, odnosno upravo na rukovodećim položajima unutar Ministarstva pravosuđa službenici su rukovodeći razriješeni i postavljeni suprotno proceduri koju propisuje Zakon o državnim službenicima. Tako, konkretno, tajnika ministarstva je praktički imenovao ministar pravosuđa, umjesto vlade koja jedina ima ovlast tako nešto učiniti. Dakle imamo situaciju da nam ministar koji odlaže u ujedinjene narode kao stručnjak za ljudska prava istovremeno ne poštuje službeničke propise unutar Ministarstva pravosuđa.

BARBARA PERANIĆ: Ravnoteže radi reći da se odgovarajući na primjedbe o nepravednom zapošljavanju u ranijim medijskim istupima ministar Šimonović pozivao na nedovoljno precizna pravila, protumčao je kako se potreba za specijalistima rješava sukladno ustaljenoj praksi državnoj upravi do izbora stručnjaka odgovarajućeg profila putem javnog natječaja ili internog oglasa

SINIŠA KUHAR: To je možda logično objašnjenje, ali nije sigurno i zakonito. Jer zna se tko postavlja rukovodeće službenike to je Vlada, isto tako ona ih jedina može i razriješiti. Prema tome, mislim ako ministri mogu kršiti propise onda kakva se poruka šalje običnim službenicima koji bi ih također trebali provoditi.

BARBARA PERANIĆ: Osvrćući se općenito na suradnju s Vladom, odnosno konkretno s resorom Ministarstvom uprave, Kuhar kaže kako je za sada ona tek načelna

SINIŠA KUHAR: Pa za sada nismo zadovoljni tom suradnjom, ali mi očekujemo da će se i pri izradi ovih programa, odnosno plana i prijema i rješavanja eventualnog viška zaposlenika u državnoj upravi naš sindikat uključiti u cijelu priču na način da može dati svoj doprinos na kraju krajeva i zaštiti interes svog članova, jer ne radi se o krumpirima nego konkretnim ljudima koji nisu krivi zato što se kroz reforme koje se već godina-

ma provode u državnoj upravi, bez obzira na to što sjede na istoj stolici čak se nalaze čas u statusu javnog, čas u statusu državnog službenika ili ih se prebacuje u agencije, a da pri tome gube statuse i prava iz kolektivnog ugovora pa im je plaća čas veća čas manja

BARBARA PERANIĆ: Profesor Koprić u reformi javne uprave vidi četiri glavana zadatka

IVAN KOPRIĆ: Ponajprije, prvi zadatak je jedna skupina pitanja koja se vežu uz ljude koji rade u javnoj upravi, dakle uz službenike uz njihovu kvalitetu, profesionalnost, etičnost i tome slično. To se obično sada moderno zove pitanje upravnog kapaciteta, dakle sposobnosti da se javne usluge i javni zadaci pružaju na jedan efikasan, profesionalan kvalitetan način za zajednicu, za građane, za poduzetnike itd. Drugo je pitanje organizacije. Dakle, organizacija obuhvaća pitanja broja organizacija broja ministarstva i drugih organizacija, njihovu internu strukturu, racionalnost interne strukture, broj radnih mesta i tome slično.

Zatim mi se čini da je posebni i jako veliki problem kojeg u osnovi treba riješiti politika u suradnji sa pravnom strukom. To je pitanje kvalitete propisa koje se donose. Propisi su vrlo komplikirani, vrlo nerazumljivi, preteški i ono što je isto tako važno ne donose se uz poželjno sudjelovanje onih koji bi bili zainteresirani za suradnju pojedinog propisa. Danas je to već standard posvuda da građanima treba omogućiti da se uključe u prethodne faze pripreme propisa. Tako da je to jedan konglomerat koji se obično zove kvalitetna pravnih propisa, kvaliteta zakonodavstva i četvrti zadatak mislim da je decentralizacija koja uključuje pitanje regionalizma, regionalnog razvoja, broja općina, njihovog kapaciteta da pružaju javne usluge i tako slično.

BARBARA PERANIĆ: Na pitanje u kojim mjerama danas javna uprava pruža društву ono što mu je potrebno ili jednostavije kako obavlja svoju zadaću, Koprić kaže može se odgovoriti različito

IVAN KOPRIĆ: Ja bih krenuo od toga tko zadaje zadatke upravi. Moramo voditi računa o tome da uprava samo izvršava ono što joj je propisano određeno i da je u tom smislu ono što je u propisima od presudne važnosti. Ja vam mogu reći, ne znam, neki od propisa, recimo Zakon o područjima posebne državne skrbi, recimo. Da bi ste mogli provesti taj propis morate imati prilično velik broj službeni-

ka. Taj propis je toliko komplikiran da, recimo, ja kao građanin ili vi kao građanin, biste morali imati savjetnika za ekonomiju, za javne financije i odvjetnika da bi ste opće znali što iz tog zakona slijedi. Dakle, netko tko je pisao taj propis i oni koji su ga donosili a znamo tko su to, uopće nisu bili pažljivi sustav su zakomplikirali tako da onda treba jedan značajan broj ljudi koji će to provesti na neki način koji je uopće u praksi provediv. Dakle, ti ljudi koji to rade, službenici u upravi, nisu krivi za kvalitetu propisa te ih ne treba činiti odgovornima za ono na što oni jednako kaže mi vi, ni ja ne mogu utjecati.

BARBARA PERANIĆ: Za donošenje kvalitetnih propisa potrebno je odgovarajuće obrazovanje, kaže Koprić

IVAN KOPRIĆ: To se ne radi onako kako što se pokušalo raditi sa hitrecom, da su dovodili „gurue“, kako mi se predstavio jedan amerikanac kao guru te regulacije. Čujte, to je potpuna glupost. Nego jednostavno se treba raditi sa onima koji pišu te propise i njih se treba naučiti kako se propisi pišu i treba isto tako Ured za zakonodavstvo podvrgnuti dosata temeljtom treningu i nekakvoj edukaciji koja će trajati možda godinu dana, mora biti dosta ozbiljna, i iza toga ćemo onda, nadam se, imati prilike donositi kvalitetnije propise.

BARBARA PERANIĆ: I na kraju, ali ne i najmanje važno, za privlačenje kvalitetnih ljudi u obrazovanje za javnu upravu mora se voditi računa o njihovoj motivaciji

IVAN KOPRIĆ: Sve zemlje koje su to učinile imaju dobru javnu upravu. One koje to nisu učinile imaju ovakvu javnu upravu ili nešto poput ove koju imamo mi. Dakle, ja sam protiv toga da se posjete sastavu u javnoj upravi značajno povećavaju plaće. To treba biti vezano. Dakle, veći zahtjevi u pogledu obrazovne razine kad se ulazi u javnu upravu pa onda i veće plaće koje će te ljudi držati uz javnu upravu. Sad ih ništa ne drži uz javnu upravu, nego danas dođu, steknu malo iskustva radnoga, pokupe ih međunarodne organizacije, pokupe ih kompanije privatne itd. i taj je kapital zauvijek vjerljatno izgubljen, otšao u privatni sektor, u međunarodne organizacije, da ne kažem da je mnoštvo naših mladih koje mi tu obrazujemo u Hrvatskoj eto na svim djelovima zemljine kugle. To smo mi lijepo potpomagali s našim investiranjem u obrazovni sustav razvoj mnogih drugih zemalja.

Sindikat traži magareću klupu u Saboru za ministre koji ne provode zakone

(SDLSN, 29. lipnja 2010.) Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika Republike Hrvatske predlaže da se u Hrvatskom saboru postavi „magareća klupa” za ministre koji ne provode zakone iz svoje nadležnosti, odnosno ne izrade zakonske i podzakonske akte koje su dužni izraditi temeljem zakona koje donosi Hrvatski sabor, a sami su ih predložili.

Ministar koji bi svojim neradom zaslužio sjedenje u „magarećoj klipi” tamo bi sjedio za vrijeme saborske rasprave o stanju na području primjene zakona za koji je odgovoran i odgovarao na pitanja zastupnika s „magarećim ušima” na glavi.

Ipak, ovaj neozbiljni prijedlog samo je alternativa prijedloga izmjena i dopuna Poslovniku Hrvatskoga sabora koje je SDLSN danas uputio predsjedniku Sabora Luki Bebiću i klubovima zastupnika.

Sindikat predlaže da, ukoliko se prijedlogom zakona propisuje pojedina pitanja urediti drugim zakonima i podzakonskim akta (uredbe, odluke, rješenja), predlagatelj je dužan navesti konkretnе rokove i nositelje izrade takvih zakona i podzakonskih akata te, u slučaju da se zakon usvoji, Hrvatski sabor izvijestiti o ne izvršenim obvezama po isteku roka za donošenje zakona i podzakonskih akata, bilo da se radi o onima koje proistječu iz samog zakona ili njegovih provedbenih propisa.

Također, predlaže se da, u slučaju ne donošenja zakona i podzakonskih akata u rokovima navedenim u zakonskom prijedlogu i njegovim provedbenim propisima, Hrvatski sabor rasprije stanje na području primjene zakona i o tome obavijestiti Vladu Republike Hrvatske radi izvršenja zakonskih obveza u svezi s donošenjem podzakonskih akata predviđenih određenim zakonom i njegovim provedbenim propisima.

Pri tome Sindikat navodi čitav niz obveza iz Zakona o državnim službenicima iz 2006. godine, koje predlagatelj zakona nije izvršio, a odnose se na obvezu donošenja zakona o plaćama službenika, uredbe o plaćama namještenika, propisivanja visine naknade za mentore, posrednike u državnoj službi, etičke povjerenike, osobe koje sudjeluju u programima izobrazbe državnih službenika...

Sindikat smatra da se ovakvom (ne)provedbom zakona koje donosi Hrvatski sabor potkopava autoritet jedne od tri sastavnica vlasti u Republici Hrvatskoj, one zakonodavne i drži kako bi Hrvatski sabor i njegovi zastupnici trebali pokazati interes za sudbinu zakona

na izglasanih u ovom visokom domu te im u toj vjeri dostavljaju prijedlog izmjena i dopuna Poslovniku Hrvatskog sabora

Službenici ostaju bez posla

(SDLSN, 17. svibnja 2010.) Dok Vlada planira smanjiti broj zaposlenih u javnoj upravi za pet posto, a političke stranke i predstavnici realnog sektora traže još više otkaza u navodno prekobrojnim državnim i javnim službama, državni službenici u sustavu obrane već godinama ostaju bez posla, a otkazi se mijere u tisućama. Tako je proces ulaska u NATO i usklađivanja s traženim standardima posla stajao oko 6.000 službenika i namještenika u Oružanim snagama Republike Hrvatske i Ministarstvu obrane.

Poslednjih 150 službenika bez posla je ostalo ukinjanjem uprava i ureda za obranu, pri čemu se njih 70-tak izjasnilo za otpremninu, a preostalih 80 za nastavak rada u državnoj službi.

No, budući da za njih nema mogućnosti rasporeda na druga radna mjesta u okviru Ministarstva obrane i Oružanih snaga, od 2. svibnja nalaze se na raspolaganju Vladi RH.

Institut raspolaganja zamislen je kao specifičan oblik zbrinjavanja državnih službenika koji bi se, kada se u državnom tijelu u kojem rade ukinu njihova radna mjesta ili samo državno tijelo, trebali za vrijeme raspolaganja zaposlit na upražnjenim ili novim radnim mjestima u državnoj upravi za koja odgovaraju po svojoj stručnoj spremi. Nažalost, službenički propisi ne propisuju zapreku zapošljavanja novih službenika, ukoliko u sjedištu ili okolicu državnog tijela kojem nedostaju službenici postoji na raspolaganju službenik odgovarajuće stručne spreme i iskustva pa se tako redovito događa da se jednim službenicima služba otvara, a drugi se u nju primaju.

Naravno, za državu je to najskuplje rješenje, jer se onima kojima prestaje državna služba mora isplatiti otpremnina, dok za odabir novih treba odvojiti nemala sredstva za provedbu natječaja i testiranja te nakon toga za polaganje stručnog ispita i stjecanje neophodnog radnog iskustva za rad u državnoj službi.

I dok to u vrijeme društvenog blagostanja možda i nije problem, u vrijeme recesije ozbiljni državni aparat ne bi trebao dopuštati luksuz da službeniku isplati otpremninu od 100 i više tisuća kuna i istovremeno zapošljava drugog službenika, umjesto da ovog prvog rasporedi na upražnjeno ili novoootvoreno radno mjesto i uštedi državnom proračunu iznos otpremnine.

Stoga je primjer otkaza službe za 80 službenika ukinutih ureda za obranu dobra ilustracija kako se sredstvima državnog proračuna i poreznih obveznika može, ali ne želi rasporedati po načelu dobrog gospodara. Da je tako ne bi se paralelno provodili natječaji za nove službenike i otkazivala služba postojećima.

Sindikat je na to upozorio državna tijela dopisom u kojem traži da upražnjena radna mjesta popunjavaju službenicima na raspolaganju, ali za to treba imati sluha i stvarne volje da se u okviru vlastitog državnog tijela posluje racionalno.

No, može li se onda od državnih službenika tražiti da proračunski manjak pune odricanjem od vlastitih prava, kad se državna uprava tako lako odriče novca za otpremnine koje bi mogla uštedjeti...

Mediji o registru zaposlenih

(Dnevnik HRT, 17. svibnja 2010.)

NAJAVA: Jedina veća državna tajna od registra hrvatskih branitelja je register zaposlenih u državnoj upravi. Jer ga nema. Ni

ministar uprave ne zna koliko je zaposlenih u državnoj upravi pa su premjerka i ministar najavili kako će u roku od godinu dana izraditi registar zaposlenih da bi se mogao smanjiti broj zaposlenih za pet posto kako je predviđeno mjerama gospodarskog oporavka.

PRILOG: Troma, neučinkovita i skupa. To je naša državna uprava. A u njoj svaki peti zaposleni je i neki šef. Imamo i 90 različitih zavoda i agencija, a njihovi zaposlenici i dvostruku veće plaće od kolega po ministarstvima.

TON JADRANKA KOSOR: Ministarstvo uprave vrlo brzo će predložiti jedan zaključak Vlade koji će biti zbir kriterija na temelju kojih ćemo te agencije ili smanjivati ili spašati ili uklapati u rad postojećih ministarstava.

PRILOG: Do kraja godine Ministarstvo uprave izradit će kriterij po kojem će broj zaposlenih smanjiti za pet posto. Tom istom ministarstvu koje tromu državnu upravu treba pretvoriti u brzu i učinkovitu, trebat će punih 10 mjeseci da izradi registar svih zaposlenih.

TON DAVORIN MLAKAR: Nije to tako jednostavno. Moramo proći cijelu proceduru natječaja da bismo imali kompjuterski program kojim ćemo moći rješiti to pitanje - **PRILOG:** Sindikati se pitaju zna li resorno ministarstvo uopće točan broj zaposlenih kada im toliko treba za izradu registra.

TON BORIS PLEŠA: Ta brojka ne bi trebala biti tabu tema, ona bi trebala biti poznata s obzirom na to da se isplaćuju svaki mjesec plaće -

PRILOG: Zato sindikati znaju to su 52.000 ljudi. Polovica je u MUP-u, a polovica u ostatku državne uprave.

TON BORIS PLEŠA: Dok se ne napravi funkcionalna analiza svakog radnog mjeseta ne prihvaćamo bilo kakve kvalifikacije o višku.

PRILOG: Analiza se radi i to kako vladajući vole kazati - ona dubinska. Na isti način analizira se najavljeni smanjenje općina, gradova i županija. Premjerka upozorava da će to biti politička odluka i ako izostane politički konsenzus od tog posla neće biti ništa.

Napokon stiže register zaposlenih?

(Dnevnik Nove TV, Zagreb, 17.05.2010., 19:35)

Jedna od Vladinih mjer je i izrada registra zaposlenih u državnoj upravi. Za popisivanje tko, gdje, kako i za koliko novca radi, Ministarstvo uprave ima rok do ožujka sljedeće godine.

Glasovi birača, koje bi zbog rezova vladajući mogli izgubiti na sljedećim parlamentarnim izborima, očito su i ovoga puta produljili rok za izradu takvog registra, iako je prema Zakonima i Ugovorima trebao postojati već 10 godina. Topao doček za premjerku u Ministarstvu uprave pa najava ukinanja prekobrojnih Agencija i smanjenje zaposlenih u državnoj upravi. Za takvu reformu nužan je register zaposlenih, koji primjerice u Sloveniji

postoji od 1991. godine. 'U cijeloj upravi je zapravo svaki peti, neki rukovodeći kadar, dakle neki šef, najjednostavnije rečeno. I to je nešto s čime se moramo pozabaviti', istaknula je premjerka **Jadranka Kosor**.

Srećom po Kosor odredbu **Sanaderove** vlade o ukinjanju broja zaposlenika potrebnih za imenovanje rukovoditelja nije potpisala ona. 'Danas imamo načelnike u državnoj upravi koji su šefovi samima sebi', kaže **Siniša Kuhar** iz Sindikata državnih službenika i namještenika.

I tako posljednjih 10 godina otkad je ukinut register na kojem se sada opet radi, iako je po Zakonima trebao postojati.

Svoj rok za register u ugovoru s Vladom postavljali su i sindikati. 'Nije napravljeno baš ništa, a sada je postavljen rok do 2011. godine. Ja ne znam na temelju čega bih zaključio da će se sada to napraviti', zaključio je **Vilim Ribić** iz Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja.

Rezovi se do sada nisu provodili uglavnom zbog straha od gubitka glasova na izborima. Slijede parlamentarni, ali ministar Uprave za još godinu čekanja ima drugo objašnjenje.

'Moramo proći cijelu proceduru natječaja, da bismo imali računalni program, kojim ćemo moći rješiti to pitanje', istaknuo je ministar uprave **Davorin Mlakar**.

Kad dobiju kompjutorski program vladajući će ispraviti još jednu neologičnost. Viši stručni referent u ministarstvu više neće imati manji koeficijent plaće od radnika bifea u Agenciji. Kao što je to sada slučaj. (Josip Fiolić)

Kosor posjetila Ministarstvo uprave i najavila racionalizaciju agencija

hina.hr

ZAGREB, 17. svibnja 2010. (Hina) - Premjerka **Jadranka Kosor** posjetila je danas Ministarstvo uprave, a nakon sastanka s ministrom **Davorinom Mlakarom** izjavila da Vlada razmišlja o mogućoj racionalizaciji državnih uprava, zavoda i agencija.

Takvih je tijela sada više od 90, u njima radi impresivan broj zaposlenih, a svaki peti u upravi je rukovodeći kadar, rekla je premjerka, najavljujući da će Ministarstvo već za sljedeću sjednicu Vlade predložiti kriterije za smanjivanje tih tijela, njihovo spajanje ili uklapanje u ministarstva.

"Tu je i pitanje plaće, koje su drugačije nego u ostatku državne uprave. Za isti rad ne može netko imati viša primanja samo zato što je, pod navodnicima, izdvojen iz ministarstava", kazala je Kosor. Podsetila je da Ministarstvo radi dubinsku analizu cijelog sustava, na temelju koje će se odlučiti i o mogućem smanjivanju broja jedinica lokalne i područne samouprave.

Izvjestila je da je tražene podatke za tu analizu Ministarstvu poslalo 75 posto jedinica, a ostale je pozvala da to učine u najkraćem roku, jer će analiza biti temelj za raspravu o smanjenju broja jedinica koja se, ističe, neće raditi bez punog konsenzusa svih političkih stranaka. Ministar Mlakar izvjestio je da će Ministarstvo do ožujka 2011. izraditi register svih zaposlenih u javnoj upravi, kako bi se mogla provesti planirana racionalizacija.

Na pitanje zašto treba tako puno vremena za izradu registra, Mlakar je objasnio da je potrebno raspisati javni natječaj za kompjutorski program kojim bi se register mogao ospozbiti.

Premijerka se čudom čudi

(Vjesti RTL-a) NAJAVA: A što se događa u njezinu dvorištu? Premijerka se čudom čudi. U inspekciji Ministerstva uprave iznenadila se što 90 agencija u kojima je svaki peti zaposleni neki šef. No iako su na stolu do kraja godine otkazi u javnoj upravi, absurd u samoj Vladi. **Kosor** bi otpuštala, a **Mlakar** popis svojih ljudi najavljuje tek za ožujak sljedeće godine.

PRILOG: Premijerka na inspekciju i u Ministarstvu uprave. Na svakom koraku nova saznanja. Podaci o broju zaposlenih u državnim službama su šokantni.

TON JADRANKA KOSOR: U cijeloj upravi je zapravo svaki peti neki rukovodeći kada. Znači, neki šef.

PRILOG: Iza jednih od ovih vrata sigurno sjedi poneki šef. Do kraja godine mnogi od njih izgubit će šefovsko mjesto.

To je ipak bolja varijanta s obzirom da će mnogi od njih ostati i bez posla. Registr zaposlenika još nije gotov. Pretpostavlja se da je 65.000 zaposlenih od čega gotovo 13.000 šefova. 6.500 ljudi trebalo bi dobiti otkaz, ali će se zaposliti novih 3.250 radnika.

TON SINIŠA KUHAR: Svaki poslovodja u trgovini zna koliko ima robe na skladištu i koji broj zaposlenih ima u dućanu. Prema tome i jedan ministar uprave bi trebao znati koliko ima državnih službenika i namještenika. Na kraju krajeva kako im se isplaćuju plaće.

PRILOG: Posebna su priča agencije, zavodi i uprave čiji je broj premašio 90.

Državni zavod za zaštitu od zračenja uskoro se spaja sa Zavodom za nuklearnu sigurnost. Slična sudbina očekuje mnoge zavode i agencije koji su se namnožili zaista kao gljive poslije kiše. I ne samo to. Imaju, kaže premijerka, nerealno visoke plaće.

TON JADRANKA KOSOR: Praktički za isti rad, ne može netko samo zato što radi u nekom tijelu koje je izdvojeno iz ministarstva, primjerice, imati veća primanja -

PRILOG: Sve dolazi na naplatu pa tako i rezovi zbog višegodишnjeg prekomernog zapošljavanja.

Otkazi u javnoj službi?

Na udaru stariji radnici i informatičari

Glas Istre

(Glas Istre, 21. travnja 2010.) Nakon što je zbog krize u pitanje došla isplata božićnice, regresa i dara za djecu, zaposlenicima u javnoj upravi sada se najavljuju i viškovi. Ukoliko se obistine planovi Vlade o smanjenju broja zaposlenih u javnoj upravi za pet posto, bez posla bi moglo ostati 3.250 državnih službenika.

Prvi bi otkaze ugovora o radu dobili namještenici, njih oko 1.500, koji su stekli uvjete za prijevremenu mirovinu i otkup staža. U Istarskoj županiji u državnim službama radi oko 1.200 službenika, a prema ovoj Vladinoj računici bez posla bi ostalo oko 60 namještenika.

- Tjeraju nas u prijevremene jadne mirovine, a s druge strane strahujemo za svoja radna mjesta. Tko će plaćati naše račune, odnosno minuse po tekućim računima? Prosječna otpremnina u državnim službama za cijeli radni staž iznosi devet tisuća kuna, što je javna sramota, ističe **Denis Buršić**, županijski povjerenik Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika. Nakon starijih radnika, na udaru su i grupacije službenika zaposlenih po pisarnicama i računovodstvima te informatičari, koje se namjerava izdvajati iz sustava državne uprave i zaposliti u raznim agencijama.

- Time bi ovi radnici izgubili sva prava koja sada imaju po kolektivnim ugovorima, a pitanje je bi li s nama u uredu radili isti ljudi ili neki drugi. Kakva je to državna uprava gdje će primarne poslove podrške obavljati razne privatne agencije ili možda i državne? Zar je moguće da će u jednom uredu raditi par službenika od kojih će jedan imati plaću državnog službenika, a drugi neke agencije, možda veću, a možda i manju, upozorava Buršić.

Napominje i da je Vlada bez provedbe detaljne analize zaposlenosti u državnoj i javnoj upravi, a koju najavljuje tek za godinu dana, odredila brojke službenika koji moraju napustiti ovu službu. Također, intencija je da se na svaka dva službenika koji prestanu raditi zaposli svega jedan novi, što dodatno unosi nemir među djelatnike državnih službi.

- Viškova nema, radimo mnogo i uvijek nedostaje ljudi. Više ne postoji mogućnost ni novog zapošljavanja, već samo institut premještanja radnika, a jedan bi djelatnik trebao odradivati posao za dvoje. Uvjeti rada su već sada teški, istina, sustav je informatiziran, ali mi i dalje uz rad na računalu moramo obavljati mnogo papirologije, dodaje.

Istiće da je prosječna plaća državnih službenika ispod državnog prosjeka, svega četiri tisuće kuna, te da sindikat nema nikakve namjere pristati na dodatno smanjenje materijalnih prava kao što su regres, božićnica i dar za djecu. Navodi da se ova reforma državne uprave uvodi na brzinu, bez suradnje sa socijalnim partnerima.

- Izgleda da će ukidanje krznog poreza platiti zaposleni u državnoj i javnoj upravi jer se gubitak na jednoj strani želi nadoknaditi pljačkom službeničkih plaća na drugoj, zaključuje. (M. JERIN)

ZAPOSLENI U DRŽAVNOJ UPRAVI U OSJEČKOJ ŽUPANIJI O MOGUĆIM OTKAZIMA

Sindikat: Smanjenje broja djelatnika za pet posto rješit ćemo mirovinama

Glas Slavonije

(GLAS SLAVONIJE, 21. travnja 2010.) OSIJEK - Premda točne projekcije još nisu napravljene, osječko-baranjski povjerenik Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH (SDLSN) **Darko Lesar**, smatra kako u državnoj upravi koja djeluje na području ove županije, unatoč Vladinoj mjeri koja predviđa otpuštanje pet posto djelatnika, otkaza ne bi trebalo biti.

- Vjerujem da se to može riješiti kroz prirodnji odljev. Dosta je onih koji još rade, a imaju uvjete za mirovinu - kad bi se taj dio ljudi umirovio došli bismo do postotka koji Vlada zahtijeva, a mlađim kadrovima bi se omogućilo da nastave raditi - kaže Lesar, no i dodaje kako ne-ma viška radnika u osječkoj državnoj upravi: "Ne sjede ljudi bez radnih zadataka, a ako netko ode, njegove će poslove morati preuzeti netko drugi".

Osječko-baranjsko povjereništvo SDLSN-a, otkriva Lesar, koji je i zamjenik predsjednika toga sindikata, ima 37 podružnica (policija, carina, lokalna uprava i samouprava...), te broj 2.500 članova.

GRADSKE UPRAVE ODAVNO UVELE MJERE ŠTEDNJE

Zvonimir Lončarić, sindikalni povjerenik za osječku Gradsku upravu, smatra kako će zaposlenike lokalnih uprava ove Vladine mjeru zahvatiti u manjem obimu, odnosno da su im bitniji potezi koji će se provoditi unutar njihovih "kuća". "Naš gradonačelnik je uveo mjeru štednje i racionalizaciju, te planira smanjiti broj djelatnika. Mi smo samostalni, a većina lokalnih uprava je u skladu sa svojim mogućnostima već smanjivala plaće, bez obzira na središnju vlast", kaže.

- Ako se ostvare ove mjeru, nitko neće biti izuzet. Mi smo se već dosta odricali, bili smo kooperativni, te očekujemo od Vlade razgovor i zajedničko rješenje, a ne jednostrane odluke. Pozivam Vladu da nastavimo socijalni dijalog - kaže Lesar. Upravo se danas očekuju pregovori oko ukidanja božićnica, regresa i darova za djecu - poteza kojim bi država u proračunu uštedjela približno 650 milijuna kuna. Što ako pregovori ne uspiju? "O svim budućim akcijama govorit ćemo kada za to dode vrijeme. Mogu samo reći da će se SDLSN maksimalno boriti za zaštitu svih članova", zaključuje Lesar. (M.Mihaljević)

sindikat procjenjuje da su na red došli informatičari i čistačice. Ukipanjem njihovih radnih mjesto smanjiti će se broj radnika na papiru, ali neće stvarni trošak - upozorava **Siniša Kuhar**, tajnik službeničkog sindikata, koji kaže da će se trošak za njihove plaće prebaciti u trošak za usluge.

U stvarnosti će se otvoriti prostor za razne dogovore ispod žita, s kojima se država ni sad ne može nositi. Državnu upravu ne muči toliko prekobrojnost koliko loša struktura zaposlenih, pa uvode klauzulu dva za jedan: za svaka dva radnika koja odu moći će se zaposliti jedan novi. U konkretnom slučaju, 3250 ljudi ostalo bi bez posla, ali bi ih 1600 dobilo priliku za rad u državnoj službi. Vlada namjerava u idućih godina dana napraviti register zaposlenika javnog sektora, kresati neke agencije i zavode te osnovati nove, sve da dobije efikasniju javnu upravu. Koliko će u tome uspjeti?

OTKAZI U JAVNOJ UPRAVI

U javnoj upravi ugrožena radna mjesta informatičara i čistačica

Čak 3250 državnih službenika moglo bi ostati bez posla ispunili Vlada plan o otkazima u javnoj upravi, a 1500 radnika s uvjetima za prijevremenu mirovinu na udaru su prvi.

Večernji list

autor: Ljubica Gataric

(VEČERNJI LIST, 20. travnja 2010.)

Ispuni li Vlada plan o smanjenju broja zaposlenih u javnoj upravi pet posto, bez posla bi moglo ostati 3250 državnih službenika i namještenika, što će svakako unijeti nesigurnost među službenike. Prvi bi na udaru mogli biti radnici koji imaju uvjete za prijevremenu mirovinu - njih 1500 imaju uvjete za dokup mirovine koji se još provodi u državnoj upravi.

Ostatak je do željene kvote i u službama kojih se država pokušava rješiti te će ih polako usmjeriti prema privatnom sektoru. Kako je većina ugostiteljskih objekata već predana u privatne ruke,

Poslovni dnevnik

Rezanje javne uprave

'Korisniji je moratorij na zapošljavanje'

Siniša Kuhar, glavni tajnik SDLSN-a

dvoje koji odu zaposlio bi se jedan novi. Kako ističe Siniša Kuhar, glavni tajnik Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika, velik broj zaposlenih mogao bi otići prirodnim odljevom, no problem su nove zapošljavanje.

"Imamo višak zaposlenih, no istovremeno i veliki broj tijela kojima nedostaje službenici", kaže Kuhar. Dodjaje da bi od kriterija 2:1 korisniji bilo stavljeni jednogodišnji moratorij na zapošljavanje, a službenike mjeriti umjerat državne uprave. Spominje smatra i ministar "outsourcing" pomoćnih djelatnosti. Tački poslovi, kaže, mogu se povrjeti pružateljima usluga izvan državne službe na temelju ugovora o djelu između namještenika i osobne, ali i preko javne nabave, odnosno ugovora o pružanju usluga između državne uprave i neke tvrtke.

Prije Vladinu programu gospodarskog oporavka broj zaposlenih u javnoj upravi smanjio bi se za pet posto, uz izradu plana zbrinjavanja viška zaposlenih i prekvalifikacije u tijelima državne uprave. Na

GRAD SPLIT

Potpisan kolektivni ugovor za zaposlene gradske uprave

Zamjenici gradonačelnika Jure Šundov i Andeika Visković, predsjednik Sindikata Boris Pleša i sindikalni povjerenik Mladen Kokan

(SDLSN, 5. srpnja 2010.) Danas su u zgradi gradskog počevalstva u Splitu, popularnoj Banovini, potpisani kolektivni ugovor i aneks kolektivnog ugovora za zaposlene u gradskoj upravi grada Splita.

Aneksom kolektivnog ugovora regulirana je isplata regresa u recesiskim uvjetima na način kojim će se regres zaposlenima isplatiti ukoliko pad poreznih prihoda Grada Splita ne padne za više od 4 posto.

Tako su i službenici i namještenici Grada Splita svoja prava uskladili s fiskalnim mogućnostima poslodavca i gospodarskim okolnostima koje pogađaju sve slojeve društva.

DOGOVOR POSTIGNUT

Bandić dijeli regres 2000 kuna, božićnicu 500 kuna

Grad Zagreb i sindikati dogovorili su da će zaposleni čije se plaće financiraju iz gradskog proračuna dobiti regres od 2.000 kuna i božićnicu od 500 kuna. O eventualnoj većoj božićnici, ovisno o trendu punjenja proračuna, ponovno će razgovarati u listopadu.

(Danas.hr, 11. lipnja 2010.) U skladu s postignutim dogovorom, Sindikat radnika u predškolskom odgoju i obrazovanju Hrvatske te Hrvatski sindikat djelatnika u kulturi, čiji su kolektivni ugovori istekli, sljedeći će tјedan potpisati nove ko-

lektivne ugovore. Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika Hrvatske - Podružnica Sindikata Gradske uprave Grada Zagreba potpisat će aneks postojećeg Ugovora, stoji u priopćenju Ureda gradačelnika Grada Zagreba.

Na sastanku u gradskoj upravi u ime Grada pregovore je vodio gradonačelnik **Milan Bandić** sa suradnicima, a u ime zaposlenika sudjelovali su predstavnici Sindikata vatrogasaca Grada Zagreba, Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH - Podružnice Sindikata Gradske uprave Grada Zagreba, Podružnica Professionalnih Vatrogasaca JVP Grada Zagreba, Sindikata radnika u predškolskom odgoju i obrazovanju Hrvatske, Sindikata odgoja i obrazovanja Hrvatske, Hrvatskog sindikata djelatnika u kulturi i Nezavisnog sindikata bibliotečnih djelatnika Hrvatske.

Boris Pleša: Potpisivanje kolektivnog ugovora ne smije se zlorabiti u političke svrhe

Predsjednik SDLSN reagirao je na istup gradonačelnika Požege Zdravka Ronka tijekom potpisivanja kolektivnog ugovora

(SDLSN, 8. lipnja 2010.) Dana 7. lipnja 2010. godine u Požegi je potpisani kolektivni ugovor za zaposlene u upravnim tijelima grada Požege te dodatak kolektivnom ugovoru za zaposlene u institucijama koje osniva grad Požega.

Kao socijalni partner Sindikat izražava zadovoljstvo tom činjenicom jer su socijalni partneri kroz dijalog došli do zajedničkog dogovora, a posebno je to važno naglasiti u ova krizna vremena.

Predsjednik Sindikata je u svom govoru i naglasio daljnje jačanje socijalnog dijaloga između socijalnih partnera u cilju boljštice naših članova odnosno svih zaposlenika.

Međutim, gradonačelnik grada Požege **Zdravko Ronko** u svom govoru nije govorio samo kao poslodavac već kao čelnik jedne političke opcije.

Budući da je za Sindikat gradonačelnik grada Požege poslodavac, a ne politička opcija, Sindikat ne želi da se svečanost potpisivanja kolektivnog ugovora pretvara u tiskovne konferencije političkih stranaka.

Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH ne želi biti instrument niti jedne političke opcije i pozdravljamo potpisivanje kolektivnog ugovora, a izjave gospodina Zdravka Ronka kao političkog čelnika treba staviti izvan konteksta socijalnog dijaloga jer nemaju nikakve veze sa Sindikatom.

POŽEGA

Potpisani kolektivni ugovori za zaposlene u gradskoj upravi i ustanovama

(Službeni portal Grada Požege, 7 lipnja 2010.) Grad Požega i sindikati zaposlenih u upravnim tijelima Grada Požege i ustanovama čiji osnivač je Grad potpisali su kolektivne ugovore. Kolektivni ugovor za zaposlene u gradskoj upravi je istekao, a kako se kroz kolektivne ugovore izjednačavaju prava i za zaposlene u svim gradskim ustanovama izvršeno je usklađivanje, uz uvažavanje Zakona o radu koji je u primjeni od 1. siječnja 2010. i Zakona o plaćama službenika i namještenika u lokalnoj i područnoj samoupravi od 11. ožujka 2010. godine.

U ime Grada Požege kolektivne ugovore potpisao je gradonačelnik **Zdravko Ronko**, a u ime Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika predsjednik Boris Pleša, te predsjednica Sindikata odgoja i obrazovanja Hrvatske Anita Car.

- Posebno želim istaći kako smo u nove kolektivne ugovore ugradili i odredbe oko kojih se sad u javnosti lome koplja, a to su rok trajanja ugovora (tekuća godina), otakzni rok (30 dana) i način pregovaranja (otpočinjanje pregovora 30 dana prije isteka ugovora i produžena primjena pravnih pravila 180 dana nakon isteka kolektivnih ugovora).

Ovakav konsenzus imamo zahvaljujući obostranom uvažavanju, dugogodišnjem povjerenju ali i svjesnosti o stanju u koje smo dovedeni. - rekao je gradonačelnik Ronko nakon potpisivanja ugovora. Posebno se osvrnuo na aktualno pitanje zašto takvog konsenzusa nema na državnoj razini: - Sindikate se ne uvažava, ponajmanje kao partnera, a kako su puno puta i iskoristi i obmanjivani, izgubili su i povjerenje u takvog poslodavca. Naravno da sad puši i na hladno, kako ne bi opet bili izigrani, jer Vlad nije cilj trajanje ugovora ili produžena primjena pravnih pravila, već nešto sasvim drugo. I upravo zbog tog "nešto sasvim drugo" i osobno ču, ako ne dođe do dogovora, staviti svoj potpis za referendum protiv izmjene Zakona o radu, ali i pozvati sve vas da podržite taj referendum.

Anita Car je naglasila kako dugi niz godina Sindikat odgo-

ja i obrazovanja ima kvalitetnu suradnju s Gradom Požegom.

- Do danas smo radili u tom duhu, vjerujem da ćemo tako pregovarati i dalje. - Izrazila je bojazan hoće li izmjene Zakona o radu biti zaustavljene u Hrvatskom saboru, jer ako se Zakon ne povuče iz procedure, to bi bila katastrofa za hrvatsko radništvo. Ujedno je izrazila optimizam da će hrvatski građani dati punu podršku referendumu, ukoliko se zakon ne povuče iz saborske procedure.

Boris Pleša je zahvalio objema pregovaračkim stranama, ocijenivši da su time svi na dobitku, posebno u vremenima koja nisu lagana, u kojima se ne ugovaraju nova prava, nego se borimo za zadržavanje postojećih. - Zato ovakvi dogovori imaju posebnu težinu, jer pokazuju odgovornost jedne i druge strane da razumiju vrijeme u kakvom se nalazimo. - rekao je Pleša.

Potpisivanju kolektivnih ugovora bili su nazočni sindikalni povjerenici i ravnatelji ustanova: Gradskog kazališta, Gradskog muzeja, Gradske knjižnice i čitaonice i Dječjih vrtića Požega, te sindikalna povjerenica i pročelnice gradske uprave.

Sanda Pipunić

Odbor lokalne samouprave o klasifikaciji radnih mesta

(SDLSN, 16. srpnja 2010.) Zbog činjenice da je stupanjem na snagu Uredbe o klasifikaciji radnih mesta u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (NN 74/10) 24. lipnja 2010.g. počeo teći rok od 3 mjeseca za donošenje odluka (pravilnika) o koeficijentima za obračun plaće službenika i namještenika u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave od strane predstavničkih tijela tih jedinica, Sindikat je organizirao, u suradnji s Ministarstvom uprave, predavanje **Sande Pipunić**, ravnateljice Uprave za ljudske potencijale Ministarstva, za sindikalne povjerenike u lokalnoj samoupravi o sadržaju i zadaćama koje proistjeću iz ove uredbe.

Čitati između redova

Piše: Krešimir Sever

U Republici Hrvatskoj građani su stavili na liste više od 813 tisuća svojih potpisa za organiziranje referenduma. Već bi ih upola manje bilo dovoljno. To je znakovita poruka koja je upućena hrvatskim vlastima. No, ne samo njima. To je poruka upućena političkim elitama kojom građani jasno poručuju kako su oni, građani ti koje se treba pitati. Kako im je dosta toga da netko u njihovo ime odlučuje, a ne pita ih. U dvadeset godina hrvatske demokracije bilo je više pokušaja prikupljanja potpisa za organiziranje referenduma, ali nikada nitko nije uspio prikupiti potreban broj nužan za njegovo organiziranje. Do ovoga puta. Uspjeli su to sindikati objedinjeni u pet središnjica uz potporu nekih političkih stranaka i nevladinih udruga. Mnogi su danas skloni bagatelizirati sindikalnu ulogu u svemu tome. Kao, pogodili su trenutak, vlada opće nezadovoljstvo i slično. Čak su i same vlade dolazile poruke kako građani nisu znali za što daju svoj potpis i davali su ga iz razloga nezadovoljstva vlašću, odnosno gospodarskim i socijalnim stanjem u zemlji. Time vladini igrači, svejedno na njihov hijerarhijski položaj u vlasti, zapravo pucaju na svoj vlastiti gol i zabijaju. Autogol. Nogometnim rječnikom rečeno, nisu uigrani, istrenirani, a nedostaje im i igračka strategija. Tako se ne igra pa naravno ni ne pobijeđuje. A to zna i narod. Osjeća to na vlastitoj koži iz dana u dan. Od plaća i mirovina mogu živjeti tek rijetki pojedinci, a među njima su prava rijetkost oni koji su takve visoke plaće i mirovine zaslužili. Ostali doslovno skapavaju. I siti su toga da im netko neprekidno „soli pamet“ kako se svi moramo odricati, kako su svi dužni podnijeti svoj dio tereta krize i svoj dio odgovornosti za nju. Ovaj narod krizu sigurno nije proizveo. U nju su ga gurnuli pohlepni i nesposobni političari i pos-

lodavci. I oni su ti koji se trebaju dogovoriti kako između sebe rasporediti odgovornost za krizu, za to što čine i što se kao posljedica događa ovom narodu. I kad su objedinjeni sindikati pozvali na potpisivanje zahtjeva za organiziranje referendumu protiv izmjena Zakona o radu koje udaraju u stečevine, u slobodu kolektivnog pregovaranja, pohrlio je narod dati svoj potpis u potporu sindikatima kao organiziranom pokretu otpora protiv takve politike Vlade RH. Nije građanima bilo teško stajati u redovima ni po suncu ni po vjetru i kiši. Osjetili su to potpisivanje kao neko vlastito ohrabrenje i ponovno buđenje pomalo uspavane vjere u sebe. A kako je broj potpisa rastao, rasla je i ta vjera i još su zdušnije potpisivali. Da su sindikati imali dovoljno aktivista i dobre volje nekih lokalnih vlasti vezano uz dozvole za potpisna mjesta pa da se moglo potpisne prikupljati po cijeloj Hrvatskoj kako su sindikalni organizatori i prijeljivali, potpis bi bilo puno, puno više. Sada, kad su potpisi prikupljeni, mnogi bi se željeli ukrcati u taj vlak uvjereni kako na krilima tih potpisa mogu požnjeti osobni uspjeh. No, sindikati su prikupljanjem potpisa i referendumom željeli spriječiti izmjene Zakona o radu štete po kolektivno pregovaranje i radnike. I već su sada uspjeli. Narod se trgnuo iz letargije u koju su ga ugurali političke elite. Trgao se iz besperspektivnosti i uvjerenja kako pojedinca sustav melje i nemoćan je. Nanošto je počeo vjerovati kako pojedinac nosi u sebi veliku snagu, a kako ona raste, množi se ako to čini zajedno s drugim pojedincima. Nanošto je shvatio kako „zrno riježe čini hrpu“. Tako je pravi pobjednik ovog prikupljanja potpisa narod koji je ponovno razumio kako ima snagu i kako je ima pravo pokazati političkim elitama na vlasti. Ali i oporbi. Zato - hvala narodu koji je potpisao, koji potpisima poručuje, ali i budi one koje nisu vjerovali u tu moć pa će sutra i oni potpisati.

Vlast, odnosno političke elite sada trebaju znati čitati ne samo poruku potpisa, nego i onu koja se razvlači između redova tih više od 813 tisuća potpisa. Trebaju znati čitati i sindikati i njihove vode kako ih ne bi poništeli ti potpisi, kako se bi dobili krila koja bi ih mogla odlijepiti od zemlje, od članstva. I kako ne bi poput lkara poletjeli prema suncu poneseni njegovim sjajem, a onda bubnuli o zemlju spaljenih krila. Upravo ti potpisi pred nas koji vodimo sindikate stavljaju posebne obvezе i odgovornosti. I nemamo ih pravo izigrati i iznevjeriti povjerenje građana. Nikako.

Za nakladnika:

Boris Pleša, predsjednik Sindikata

Glavni urednik:

Siniša Kuhar

Adresa uredništva:

Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV. br. 2

Tel: 01/46 28 200, 46 55 111/171

Fax: 01/46 28 218, 46 55 092

E-mail: sdlsn-rh@zg.t-com.hr
www.sdlsn.hr

Grafički urednik:

Nenad Pejušković

Grafička priprema:

Grafem d.o.o. Zagreb

Tisk:

Tiskara Petravić, Strmec